

WYDAWNICTWO OKRĘGOWEJ
IZBY RADCÓW PRAWNYCH W GDAŃSKU

Gdański

Biuletyn Radcowski

NR 3/2015 (3)

Europejski
Dzień
Prawnika _____ 7

Niebieski Parasol i Sportowa
Reprezentacja
Izby _____ 14

Krótką historia
o tym Jak odkrywać
Kaszuby _____ 26

Koleżanki i Koledzy, Drodzy Czytelnicy

Już prawie koniec roku, czas refleksji, przygotowań do świąt Bożego Narodzenia i powitania Nowego Roku. Tak być powinno, ale czy w tym szalonym biegu wydarzeń jest możliwe skierowanie uwagi wyłącznie na święta, podsumowanie mijającego i przygotowanie się do wyzwań nadchodzącego roku. Obawiam się, że nie mamy takiej możliwości.

Środowiska, z którymi mamy do czynienia podczas i w związku z naszymi obowiązkami zawodowymi, wymagają od nas opinii w sprawach, które dzielą społeczeństwo. Są to sprawy o znaczeniu ustrojowym, a więc fundamentalnym. Pojawiają się pytania o rolę i znaczenie Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, rolę i potrzebę istnienia Trybunału Konstytucyjnego, pytania o praktyczne aspekty zasady trójpodziału władzy.

Jako radcowie prawni, niezależnie od naszych sympatii politycznych, mamy obowiązek opowiadania się za poszanowaniem prawa. Ślubowaliśmy przecież przyczynić się do ochrony i umacniania porządku prawnego Rzeczypospolitej Polskiej, postępować godnie i uczciwie. Nie może więc być naszej zgody na lekceważenie konstytucji, podważanie roli Trybunału Konstytucyjnego, deprecjonowanie prawa, godzenie w system trójpodziału władzy, dyskredytowanie roli i znaczenia sądownictwa. Jesteśmy częścią szeroko pojmowanego wymiaru sprawiedliwości i zależy nam na umacnianiu autorytetu władzy sądowniczej. Bez tego autorytetu traci sens to, co jest istotą zawodu radcy prawnego, a więc ochrona prawna interesów podmiotów, na których rzecz wykonujemy pomoc prawną. Jesteśmy członkiem społeczeństwa europejskiego, w tym europejskiej wspólnoty prawniczej i nie wyobrażamy sobie cofnięcia nas do czasów, gdy nasze sprawy i nasz głos nie liczyły się na forum międzynarodowym. Powinniśmy zachować jedność w tych sprawach i wypowiadać się jednym głosem. Zachęcam do zapoznania się z publikowanym w biuletynie stanowiskiem

przyjętym w oświadczeniu byłych prezesów Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 11 grudnia 2015 roku oraz w uchwale Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 12 grudnia 2015 roku, w których wyraża się zaniepokojenie ostatnimi wydarzeniami naruszającymi fundamenty demokratycznego państwa prawnego i apeluje o zaprzestania działań podważających zasady ustrojowe Rzeczypospolitej Polskiej.

Wyrażam przekonanie, że zdecydowana większość Koleżanek i Kolegów podzieli opinie i obawy zawarte w tych dokumentach, uznając je za swoje własne.

Miejmy wspólną nadzieję na wygaszenie emocji i odwrót od tendencji do dzielenia społeczeństwa na tych po jednej i tych po drugiej stronie. Władza uprawnia do rządzenia i dokonywania zmian, ale też zobowiązuje do szanowania zasad o charakterze fundamentalnym.

Życzę sobie i Wam, drogie Koleżanki i Koledzy, aby rządzący zachowali umiar i przyzwoitość w sprawowaniu władzy, aby potrafili wznieść się ponad podziałami, a nie tworzyli podziałów, aby kierowali się prawem, a nie burzyli prawa, aby szanowali zasady demokratycznego państwa, a nie zawłaszczali państwo i jego instytucje, powołując się na demokrację.

Z okazji zbliżających się świąt Bożego Narodzenia i Nowego Roku przekazuję Wam w imieniu Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku, w imieniu pozostałych organów naszego lokalnego samorządu zawodowego oraz oczywiście w imieniu własnym serdeczne życzenia spokojnych i radosnych świąt oraz dużo sukcesów i satysfakcji na polu zawodowym i w życiu osobistym.

Jerzy Mosek dziekan

Koleżanki i Koledzy

Organy samorządu zawodowego radców prawnych wyrażają głębokie zaniepokojenie ostatnimi wydarzeniami godzącymi w podstawy demokratycznego Państwa i społeczeństwa. Wyraży tego zaniepokojenia publikujemy w niniejszym numerze naszego kwartalnika radcowskiego.

Za nami Europejski Dzień Prawnika, obchodzony 10 grudnia. Nie bez przyczyny jego data pokrywa się z obchodami Międzynarodowego Dnia Praw Człowieka i rocznicą uchwalenia Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka. Tego dnia radcowie prawni naszej Izby prowadzili lekcje w szkołach średnich.

W numerze tradycyjna rubryka zatytułowana „Z życia izby”. Znajdą w niej Państwo m.in. informacje z posiedzeń Rady, relację z akcji Niebieski Parasol, rozmowę z przewodniczącym Ośrodka Mediacji przy naszej Izbie. Zachęcamy do lektury artykułów z działu sportowego, w szczególności relacji z I Rajdu Przygodowego o Puchar Dziekana OIRP Gdańsk. Nie zabraknie także publikacji naukowych i przeglądu orzecznictwa.

Wszystkim Koleżankom i Kolegom składamy życzenia radosnych Świąt Bożego Narodzenia, powodzenia osobistego i zawodowego w Nowym Roku!

Zespół redakcyjny

WYDAWCA:

Okręgowa Izba Radców Prawnych w Gdańsku
ul. Nowe Ogrody 35, 80-803 Gdańsk
tel.: 058 305-20-78
tel./fax: +48 (prefix) 058 302 97 28
e-mail: oirp@oirp.gda.pl
Konto bankowe:
Bank Zachodni WBK S.A. I O/Gdańsk
50 1090 1098 0000 0000 0901 6183

REDAKCJA:

Bartosz Szolc-Nartowski (redaktor naczelny), Magdalena Witkowska, Anna Kluczek-Kollár, Zbigniew Szychowski, Juliusz Cybulski, Marcin Czugan
RADA PROGRAMOWA I NAUKOWA:
SSA Anna Skupna – Prezes Sądu Apelacyjnego w Gdańsku, dr. hab. prof. UG
radca prawna Anna Machnikowska – Uniwersytet Gdański, radca prawny
Jerzy Mosek – dziekan Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku,
dr hab. prof. UG Oktawian Nawrot – Uniwersytet Gdański,
SSO dr Przemysław Banasik – Prezes Sądu Okręgowego w Gdańsku,
prok. Dariusz Różycki – Prokurator Okręgowy w Gdańsku,
prok. Ireneusz Tomaszewski – Prokurator Apelacyjny w Gdańsku

ul. Nowe Ogrody 35, 80-803 Gdańsk
e-mail: oirp@oirp.gda.pl

Gdański Biuletyn Radcowski nr 3/2015 (3)

1. Słowo Dziekana	str. 2	6. Turystyka	str. 27-30
2. Słowo Redakcji	str. 3	<ul style="list-style-type: none"> • Krótka historia o tym, jak odkrywać Kaszuby 	
3. KRRP	str. 5	7. Sport	str. 31-40
<ul style="list-style-type: none"> • Oświadczenie byłych prezesów KRRP z dnia 11.12.2015 • Stanowisko KRRP z dnia 12.12.2015 		<ul style="list-style-type: none"> • Wyścig z lasem, czasem i kompasem czyli... I Rajd Przygodowy o Puchar Dziekana OIRP w Gdańsku • Biec sercem • Bieg Niepodległości • Radcowie Prawni w Bieszczadach 	
4. Z życia izby	str. 6-21	8. Dział naukowy	str. 41-50
<ul style="list-style-type: none"> • Europejski Dzień Prawnika • Mediacje Rówieśnicze • Rola pełnomocnika w mediacji • Rozmowa z Piotrem T. Kubikiem przewodniczącym Ośrodka Mediacji przy OIRP Gdańsk • Niebieski Parasol i Sportowa Reprezentacja Izby, spotkanie 26.10.2015 • Bal Radców Prawnych - zaproszenie • Posiedzenia Rady 		<p>Artykuły:</p> <ul style="list-style-type: none"> • A. Palicka, Z problematyki roszczeń z tytułu zdarzeń medycznych • M. Skwarcow, Przepiękstwo obrazy uczuć religijnych • M. Czugań, Dyrektywa UCPD w świetle umów ubezpieczeniowych <p>Sprawozdania z konferencji:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Maja Maciejewska-Szałas, „Damages for violations of human rights - domestic, comparative and international perspectives” – Gdańsk, 22-23.10.2015 <p>Przegląd orzecznictwa</p>	
5. Seniorzy	str. 22-26		
<ul style="list-style-type: none"> • Komunikat Kapituły Funduszu Seniora Krajowej Rady Radców Prawnych w sprawie ogólnopolskich spotkań integracyjno-wczasowych radców prawnych seniorów i turnusów sanatoryjnych w 2016 r. • Życzenia świąteczne i noworoczne 			

OŚWIADCZENIE

Byli prezesi samorządu radców prawnych

głęboko zaniepokojeni powtarzającymi się wypowiedziami i instrumentalnymi działaniami przedstawicieli władzy ustawodawczej i wykonawczej

protestują przeciwko lekceważeniu Konstytucji - bo Konstytucja jest najwyższym prawem Rzeczypospolitej,

protestują przeciwko podważaniu roli Trybunału Konstytucyjnego - bo Trybunał Konstytucyjny jest strażnikiem Konstytucji,

protestują przeciwko deprecjonowaniu obowiązującego prawa - bo prawo jest ostoją państwa prawa,

protestują przeciwko podważaniu systemu trójpodziału i współdziałania organów władzy - bo są one podstawą demokracji,

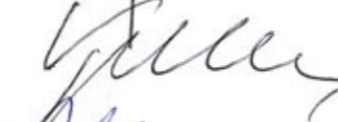
protestują przeciwko dyskredytowaniu roli sędziów - bo niezależni i niezawisli sędziowie są gwarancją Sprawiedliwości.

Szacunek dla zasad określonych w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i poszanowanie rządów prawa są podstawami demokratycznego państwa prawa.

Maciej Bobrowicz

Andrzej Kalwas

Zenon Klatka

Jacek Żuławski

Warszawa, dnia 11 grudnia 2015 roku

STANOWISKO Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 12 grudnia 2015 r.

Krajowa Rada Radców Prawnych wyraża głębokie zaniepokojenie ostatnimi wydarzeniami naruszającymi fundamenty demokratycznego państwa prawnego.

Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej, będąca najwyższym źródłem prawa, zobowiązuje wszystkie organy władzy publicznej do działania na podstawie i w granicach prawa.

Dlatego z ubolewaniem obserwujemy przypadki braku respektowania reguł i wartości wyrażonych w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej polegające na: – kwestionowaniu podstaw ustroju Rzeczypospolitej Polskiej opierającego się na podziale i równowadze władzy ustawodawczej, władzy wykonawczej i władzy sądowniczej, – podważaniu niezależności władzy sądowniczej i niezawisłości sędziów, – deprecjonowaniu pozycji ustrojowej Trybunału Konstytucyjnego i jego orzeczeń.

Takie zachowania podważają również pozycję Rzeczypospolitej Polskiej w demokratycznej rodzinie narodów. Ufając zatem, że dobro wspólne stanowi najważniejszy cel działań dla wszystkich podmiotów życia politycznego i społecznego, Krajowa Rada Radców Prawnych, jako reprezentant zawodu zaufania publicznego, apeluje o zaprzestanie działań mogących doprowadzić do nieodwracalnych spustoszeń w życiu publicznym.

Krajowa Rada Radców Prawnych oczekuje, że wszyscy uczestnicy życia politycznego i społecznego naszego kraju podejmą wspólne wysiłki na rzecz przywrócenia szacunku dla prawa i jego instytucji, które są gwarantem społeczeństwa obywatelskiego i jego dalszego rozwoju.

Krajowa Rada Radców Prawnych deklaruje, że samorząd radców prawnych zawsze będzie stał na straży praw, wolności i swobód obywatelskich oraz aktywnie uczestniczył w procesie stanowienia i stosowania prawa, w oparciu o niepodważalne normy i wartości wyrażone w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i w umowach międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska.

Krajowa Rada Radców Prawnych

Europejski Dzień Prawnika 2015-12-15

Europejski Dzień Prawnika ustanowiła Rada Adwokatur i Stowarzyszeń Prawniczych Europy (CCBE) w celu promowanie idei państwa prawa i podstawowych wartości wymiaru sprawiedliwości, a także aby propagować zawód prawnika jako obrońcy praw człowieka, wspierającego budowę społeczeństwa obywatelskiego. Europejski Dzień Prawnika organizowany jest we wszystkich krajach członkowskich CCBE.

Tegoroczny temat Europejskiego Dnia Prawnika to WOLNOŚĆ SŁOWA. Oprócz debaty organizowanej w Warszawie przez Krajową Radę Radców Prawnych i Naczelną Radę Adwokacką oraz ogólnopolskiego projektu edukacyjnego, samorząd radcowski przygotował artystyczny projekt multimedialny – projekcję na pomniku generała de Gaulle'a w Warszawie.

Poetyckie przesłanie tego wydarzenia koncentrowało się na WARTOŚCI SŁOWA.

Lokalny, polski, kontekst Dnia Prawnika Europejskiego podkreśla zarówno posłużenie się słowami niezrównanego obserwatora współczesności, dramaturga, poety i prozaika Tadeusza Różewicza, jak i sam pomysł pomnikowej projekcji zainspirowany twórczością Krzysztofa Wodiczki, który ożywiając pomniki zabierał głos w sprawach o szczególnym społecznym znaczeniu.

Tegoroczny Dzień Prawnika Europejskiego przygotowywany był w atmosferze wzburzenia bestialskim zamachem w Paryżu, niezgody na przemoc i zło, ale także potrzebą okazania solidarności z tymi, którzy w okrutnym akcie terroryzmu stracili życie lub bliskich. Wybór pomnika Charlesa de Gaulle'a nie był zatem przypadkowy.

Formuła wydarzenia odnosiła się zarówno do podstawowych, gwarantowanych konstytucyjnie praw obywatela równości wobec prawa, jak i szczególnej roli Radców prawnych, jako gwarantów faktycznego realizowania tych praw w imieniu klientów zgodnie z etycznymi zasadami własnej profesji.

Zgodnie z wytycznymi Rady Adwokatur i Stowarzyszeń Prawniczych Europy (CCBE) wyjście w przestrzeń publiczną to także sprawdzian na ile środowisko Radców prawnych potrafi wyartykułować swoje przekonania i zająć stanowisko wobec palących i trudnych wyzwań współczesnego społeczeństwa: „The background material will also examine lawyers' own freedom of speech, for instance in speaking about cases in which they are involved, or in being involved generally in civil society”.

„Projekt pomnikowy” (rozwijany także w Internecie) pokazuje, że radcy są środowiskiem wrażliwym i gotowym podjąć trudny temat, widzącym swoją społeczną rolę w nagłaśnianiu i rozwiązywaniu problemów będącym skutkiem nierealizowania podstawowych konstytucyjnych wolności jednostki – równego dostępu do prawa i równości wobec niego.

Przesłanie Prezydent CCBE Marii Ślżak z okazji Dnia Prawnika znajduje się na stronie internetowej KIRP.

Krajowa Rada Radców Prawnych

10 GRUDNIA

EUROPEJSKI DZIEŃ PRAWNIKA ŚWIATOWY DZIEŃ PRAW CZŁOWIEKA

Obchody Europejskiego Dnia Prawnika w Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Gdańsku

Podobnie jak w roku ubiegłym, Okręgowa Izba Radców Prawnych w Gdańsku po raz aktywnie uczestniczyła w obchodach Europejskiego Dnia Prawnika. Z tej okazji radcowie prawni spotkali się z uczniami Gdańskiej Autonomicznej Szkoły Podstawowej, III Liceum Ogólnokształcącego w Gdańsku, Zespołu Szkół Ogólnokształcących nr 2 w Gdyni, II Liceum Ogólnokształcącego im. Ziemi Kociewskiej w Starogardzie Gdańskim, Szkoły Podstawowej nr 6 im. Aleksandra Majowskiego w Rumi oraz Technikum im. gen. Józefa Hallera w Owidzu. O tajemnicach swoich profesji prawniczych oraz trudach związanych z pokonywaniem szczybli kariery prawniczej opowiadali radca prawny Marta Małysa, radca prawny Anna Bufnał, radca prawny Katarzyna Karpińska, radca prawny Anna Kluczek-Kollar, radca prawny Anna Palicka, radca prawny Agnieszka Staszak-Szymańska, radca prawny Aleksandra Zaręba – Cyman, radca prawny Piotr Sarzyński oraz radca prawny Marek Sosnowski. Koordynatorem akcji był radca prawny Piotr Sarzyński. Poniżej prezentujemy część relacji ze spotkań”.

Goście opowiadali o tajemnicach swoich profesji prawniczych oraz trudach związanych z pokonywaniem szczybli kariery prawniczej.

Anna Ćwiklińska-Rutka, wychowawca w II LO w Gdyni, klasa o profilu prawniczym: 10 grudnia po raz drugi w naszej szkole obchodziliśmy Europejski Dzień Prawnika przypadający w Światowym Dniu Praw Człowieka.

Naszymi gośćmi byli: Barbara Wnętrzak-Damianos - prokurator Prokuratury Okręgowej w Gdańsku, Mariusz Marciniak - rzecznik Prokuratury Apelacyjnej w Gdańsku, Marcin Derlacz - Wicedziekan Okręgowej Rady Adwokackiej, dr Bartosz Szolc-Nartowski - członek Rady i rzecznik prasowy Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku, dr Oktawian Nawrot, prof UG - prodziekan ds studenckich i nauki Wydziału Prawa UG, dr Piotr Lewandowski - Dziekan Wydziału Prawa WSAiB w Gdyni, radcy prawni: Aleksandra Zaręba – Cyman i Piotr Sarzyński. Goście opowiadali o tajemnicach swoich profesji prawniczych oraz trudach związanych z pokonywaniem szczybli kariery prawniczej. Podczas spotkania z młodzieżą z klas o profilu prawniczym odbył się również finał Szkolnej Olimpiady Wiedzy o Prawach Człowieka. Laureatką została Monika Figurska z klasy II b, zaraz za nią uplasowała się Joanna Kornatowska z klasy III b, a trzecie i czwartemiejscę zajęli: Piotr Karp (klasa III b) i Damian Chmielewski (I b). Po oficjalnym spotkaniu z młodzieżą nasi goście spotkali się z uczniami z klasy IIb, którzy w styczniu wezmą udział w Międzynarodowych Zawodach Prawniczych w Hadze (International Moot Court) udzielając rad i konsultując argumenty konstytucyjnych wolności jednostki – równego dostępu do prawa i równości wobec niego. Przesłanie Prezydent CCBE Marii Ślęzak z okazji Dnia Prawnika znajduje się na stronie internetowej KIRP.

Lekcja przebiegła w bardzo pozytywnej atmosferze z bardzo dużym udziałem dzieci. Nauczyciele byli zachwyceni. Domagają się kolejnych zajęć.

Radca prawny Anna Bufnał: Odnosząc się do lekcji z okazji dnia prawnika przeprowadzonej w szkole podstawowej nr 6 im Majkowskiego w Rumi pragnę podkreślić, że lekcja spotkała się z bardzo pozytywnym przyjęciem dzieci oraz nauczycieli. Dzieci bardzo aktywnie uczestniczyły, zadawały mnóstwo pytań. Głównie chłopcy wykazywali zainteresowanie tematem. Zdziwiła mnie natomiast reakcja na pytanie, czy dzieci wiedzą, kim jest radca prawny. Próbowali kojarzyć z doradcą finansowym (sic!). Na pytanie, czy wiedzą kim jest i czym zajmuje się adwokat - padła lawina prawidłowych wypowiedzi. Jak się okazało dzieci czerpały wiedzę z telewizji. Głównie z seriali telewizyjnych i programów typu sędzia Anna Maria Wesołowska. Przybliżenie zawodu radcy prawnego, mówienie różni, kompetencji okazało się bardzo potrzebne.

Na koniec bawiliśmy się w quiz z kolorami żabotów i obszyć w togach. Dzieci zobaczyły, jak wygląda toga. Lekcja przebiegła w bardzo pozytywnej atmosferze z bardzo dużym udziałem dzieci. Nauczyciele byli zachwyceni. Domagają się kolejnych zajęć. Wychodząc naprzeciw potrzebom dzieci i oczekiwaniom nauczycieli umówiliśmy się na kolejne zajęcia dotyczące mediacji jako sposobu rozwiązywania konfliktów. Jako mama trzech pociech, z chęcią będę uczestniczyła w zajęciach dydaktycznych dla dzieci. Pozdrawiam serdecznie i dziękuję za możliwość uczestniczenia w projekcie.

Tematem, który zdominował na długo spotkanie była cyberprzemoc i korzystanie z wolności słowa w mediach społecznościowych.

Radczynie prawne Anna Palicka i Anna Kluczek – Kollar: przeprowadziłyśmy lekcje prawa w Gdańskiej Autonomicznej Szkole Podstawowej. W lekcjach uczestniczyli uczniowie 4, 5 i 6 klas. Zainteresowanie lekcjami było ogromne. Uczniowie odpowiadali na pytania jak rozumieją wolność słowa, cenzurę czy dobra osobiste. Pojawiło się też wiele zagadnień związanych z ograniczeniami prawa do wolności słowa w postaci praw innych osób. Tematem, który zdominował na długo spotkanie była cyberprzemoc i korzystanie z wolności słowa w mediach społecznościowych. Nasze radczynie starały się wyjaśnić dzieciom na co mogą sobie w przyszłości pozwolić publikując komentarze, zdjęcia i filmy np. na facebook’u, niemniej podkreśliły także, że osoby, które nie ukończyły trzynastego roku życia nie mogą posiadać profili, a założone niezgodnie z regulaminem profile można bez ostrzeżenia usuwać nie pytając posiadaczy o zdanie. W drugiej części spotkania dzieci miały możliwość zapoznać się z zawodem radcy prawnego czy adwokata jako prawników reprezentujących osoby w sprawach gospodarczych, cywilnych, rodzinnych czy też karnych przed różnymi organami lub instytucjami. Z tego miejsca chcielibyśmy bardzo podziękować Pani Dyrektor GASP Joannie Burandt za miłe przyjęcie i udostępnienie sali wraz ze sprzętem nagłaśniającym. Mamy nadzieję, że do szkoły uda nam się wrócić za rok podczas kolejnych obchodów Europejskiego Dnia Prawnika.

fot. Justyna A. Ambor

fot. Justyna A. Ambor

fot. Justyna A. Ambor

fot. Justyna A. Ambor

fot. Justyna A. Ambor

fot. Justyna A. Ambor

fot. Justyna A. Ambor

fot. Justyna A. Ambor

fot. Justyna A. Ambor

fot. Justyna A. Ambor

Mediacje rówieśnicze szansą na rozwiązanie konfliktów społecznych i kształtowanie postaw obywatelskich uczniów

Dnia 23 września 2015 r. w Sądzie Okręgowym w Poznaniu odbyła się konferencja pod tytułem „Mediacje rówieśnicze- szansą na rozwiązanie podstaw społecznych i obywatelskich uczniów”. Spotkanie uroczyste otworzyła Dyrektor Centrum Edukacji Prawnej Krajowej Rady Radców Prawnych w Warszawie pani dr Krystyna Babiak wraz z Prezesem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu panem Krzysztofem Józefowiczem. Gdańską Izbę reprezentował r. pr. Piotr Sarzyński.

Na niniejszym spotkaniu przemówienia zaprezentowali następujący goście: deputowana do Parlamentu Europejskiego pani Krystyna Łybacka, Prezes Krajowej Rady Radców Prawnych pan Dariusz Sałajewski, Poseł na Sejm oraz Przewodniczący Komisji Polityki Społecznej i Rodziny Sejmu RP pan Sławomir Piechota, Wicewojewoda Wielkopolski pani Dorota Kinal oraz Wielkopolski Kurator Oświaty pani Elżbieta Walkowiak.

W trakcie konferencji poruszane były problemy związane z szansami i barierami występującymi w trakcie przeprowadzania mediacji w postępowaniu cywilnym, które omówił Dyrektor Centrum Mediacji Gospodarczej Krajowej Rady Radców Prawnych radca prawny pan Maciej Bobrowicz, polskimi doświadczeniami w mediacjach rówieśniczych, które zaprezentowała sędzia w stanie spoczynku oraz Społeczny Doradca Rzecznika Praw Dziecka pani Agnieszka Rękas, mediacjami szkolnymi jako sposobami rozwiązywania konfliktów społecznych i kształtowania postaw obywatelskich wśród dzieci, młodzieży, rodziców i nauczycieli, przedstawionymi przez Rzecznika Prasowego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Toruniu oraz mediatora panią Agnieszkę Regel- Brajsa oraz pięcioletnimi doświadczeniami z mediacjami rówieśniczymi w szkole będącymi metodą przeciwdziałania agresji i niedostosowaniu młodzieży, którymi podzieliła się Sędzia Sądu Rejonowego pani Katarzyna Kełpińska- Piwowarczyk. O doświadczeniach salonu mediatorów w Gdańsku opowiadała Sędzia Sądu Okręgowego w Gdańsku pani Ewa Ważny. W trakcie spotkania mediator pani Katarzyna Stryjek omówiła również działanie centrum mediacji szkolnej i rówieśniczej w Gdańsku, a psycholog szkolny Zespołu Szkół Gimnazjum nr 7 w Suwałkach wskazywała, iż koło mediacyjne jest kuźnią komunikacyjnych talentów.

Oficjalnego podsumowania konferencji dokonała koordynator merytoryczny Centrum Edukacji Prawnej KRRP, radca prawny pani Jolanta Kucharzak.

relacje przygotował r. pr. Piotr Sarzyński

Rola pełnomocnika w mediacji

W dniu 15 października 2015 r. w budynku Sądu Okręgowego w Gdańsku w ramach Tygodnia Mediacji odbyła się konferencja „Masz prawo do mediacji – nowe wyzwania i możliwości dla mediacji”

Ośrodek Mediacji Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku reprezentował mec. Piotr T. Kubik. Barwne wystąpienie „Rola pełnomocnika w mediacji z uwzględnieniem aspektów związanych z pracą pełnomocnika, oczekiwaniami ze strony sądu i uczestników postępowania” spotkało się z zainteresowaniem i żywymi reakcjami.

W hallu budynku Sądu Okręgowego, przy stanowisku zorganizowanym przez nasz Ośrodek Mediacji, zainteresowanym udzielali informacji mec. Marta Małysa oraz mec. Andrzej Bodakowski.

W zaciszu sali Hotelu Admirał w Gdańsku odbyło się coroczne Spotkanie Wigilijne Seniorów

Trzeba przyznać, że stawili się gremialnie, w dobrych nastrojach, i tak też upłynął cały wieczór. Obecni byli członkowie Prezydium, a także Rady.

Spotkanie otworzył dziekan Jerzy Mosek, witając przybyłych i życząc wszystkiego co najlepsze na Święta Bożego Narodzenia i nadchodzący Nowy Rok. Najpierw słowa, a potem minuta ciszy, poświęcone zostały tym którzy odeszli. Podczas uroczystej kolacji toczyły się rozmowy na różny temat. Wspomnienia, wymiana informacji o Koleżankach i Kolegach, myśli o nadchodzących świętach. Głos zabrała Barbara Barbarowicz, informując także o sytuacji lokalowej Klubu Seniora. Zebrani dzielili się opłatkami, a dziekan Jerzy Mosek, pełniąc honory Mikołaja wręczył podarunki (fotorelacja na okładce).

Wszystkiego dobrego na Święta!

ROZMOWA

Z PIOTREM T. KUBIKIEM PRZEWODNICZĄCYM OŚRODKA MEDIACJI PRZU OIRP GDAŃSK

Od jak dawna działa Ośrodek Mediacji przy OIRP Gdańsk?

Ośrodek Mediacji przy OIRP w Gdańsku został powołany do życia uchwałą rady we wrześniu 2007 r.

Ile spraw trafia do ośrodka?

W rzeczywistości wpływ jest niewielki, pomijając kierowane za pośrednictwem ośrodka sprawy do mediacji do poszczególnych mediatorów z sądów, w tym roku wpłynęły trzy wnioski, w tym również z udziałem podmiotu zagranicznego.

Czy ośrodek planuje szkolenia z zakresu mediacji dla obecnych mediatorów i kandydatów na mediatorów?

Ośrodek planuje przeprowadzenie szkoleń dla mediatorów wpisanych na jego listę. W pierwszej kolejności planowane jest zorganizowanie szkolenia o charakterze warsztatowym, ale również pracujemy nad przygotowaniem szkolenia skierowanego do mediatorów naszego ośrodka oraz radców prawnych, dotyczących udziału pełnomocników w postępowaniach mediacyjnych. Z punktu widzenia mediatora zarówno kwestie warsztatowe, jak i właściwe przygotowanie się pełnomocników do mediacji są równie ważne. W wypadku udziału w mediacji strony reprezentowanej przez pełnomocnika, co w wypadku mediacji gospodarczych jest bardzo częste, efekt mediacji jest również wynikiem współpracy pomiędzy mediatorem i pełnomocnikiem.

Ile spraw kończy się zawarciem ugody?

W wypadku tej statystyki bardzo istotne jest uzmysłowienie sobie, że odnośnienie ilości ugód do ogólnej liczby wniosków o przeprowadzenie mediacji jest mylne. W wypadku braku wspólnego wniosku wszystkich stron o przeprowadzenie mediacji zawsze należy liczyć się z tym, że wniosek jednej ze stron może być niezaakceptowany przez drugą stronę. Natomiast jeżeli te proporcje będziemy ustalać w odniesieniu do spraw, w których mediacja została podjęta, to w ostatnim okresie mediatorzy naszego ośrodka mają 50% skuteczność.

Czy radca prawny może być dobrym mediatorem?

Jakkolwiek predyspozycje wynikające z wykonywanego zawodu zdają się mieć drugorzędne znaczenie dla bycia dobrym mediatorem, to niewątpliwie radcy prawni posiadają przygotowanie, które jest bardzo przydatne przy prowadzeniu mediacji. Dotyczy to nie tylko większego wyczulenia na aspekty prawne problemów będących przedmiotem mediacji, ale przede wszystkim ich wiedza prawnicza ma duży wpływ na zakres pomocy, jakiej mogą udzielić stronom na etapie formułowania postanowień ugody. Ten aspekt jest niezwykle istotny z punktu widzenia oczekiwania stron w odniesieniu do zatwierdzenia ugody przez sąd.

Czy istnieją standardy zachowania mediatora? - czy nasz zawód gwarantuje większy profesjonalizm, wiarygodność oraz etykę postępowania mediatora?

Oczywiście, w ramach funkcjonujących międzynarodowych standardów podstawę działalności mediatora stanowią zasady bezstronności, bezinteresowności, profesjonalizmu, poufności, neutralności i dobrowolności. Porównując to z zasadami, jakimi jest związany radca prawny w ramach wykonywania swojego zawodu, da się łatwo zauważyć, że pryncypia te pokrywają się ze sobą. Tym samym radca prawny wykonujący zawód mediatora, z racji swojego podstawowego profilu zawodowego, niejako w sposób naturalny wpasowuje się w standardy wiążące mediatora.

Uczestniczy Pan z ramienia ośrodka w spotkaniach Salonu Mediatora w Gdańsku. Czy mógłby Pan opisać, czym jest salon i jaka idea spaja jego uczestników?

Od trzech lat Sąd Okręgowy udziela gościny i współtworzy Salon Mediatora, forum, na którym spotykają się mediatorzy, sędziowie, pełnomocnicy i wszyscy ci, którzy interesują się mediacją. Podstawową ideą przyświecającą organizatorom i uczestnikom jest popularyzacja mediacji. Równie istotna, z punktu widzenia osób biorących czynny udział w postępowaniach mediacyjnych na dowolnym etapie, jest możliwość wymiany doświadczeń oraz wypracowania rozwiązań. Przepisy regulujące mediację w rzeczywistości nakreśliły pewne ramy funkcjonowania tej instytucji, ale pozostawiają duży obszar zagadnień, których kształt jest określany przez codzienną praktykę. Możliwość zaprezentowania różnych punktów spojrzenia wynikających z różnych pozycji w tym postępowaniu i związanych z tym doświadczeń pozwala na podejmowanie ustaleń i wypracowywanie korzystnych rozwiązań praktycznych.

Jaka jest przyszłość mediacji w Polsce?

Chciałbym móc powiedzieć, że świetlana i stanowić będzie podstawowy sposób rozwiązywania sporów, ale pewnie byłby to niczym nieskrępowany optymizm. Racjonalizując go, myślę, że rola mediacji będzie cały czas rosła i w przewidywalnej perspektywie będzie zauważalna jako równorzędny pozasądowy sposób radzenia sobie ze sporami, jak arbitraż. Mając na uwadze, że coraz częściej mediacja jest wdrażana w szkołach jako narzędzie rozwiązywania konfliktów rówieśniczych, z udziałem nastoletnich mediatorów, myślę, że będzie miało to wpływ na zmianę podejścia do kwestii radzenia sobie ze sporami i konfliktami.

Zdaję sobie sprawę ze sceptycyzmu, z jakim spotyka się mediacja wśród środowisk prawniczych, różnych zawodów, pragnę jednak podkreślić w oparciu o moje doświadczenie, że w przeważającej części wynika to z niewiedzy, a nie złych doświadczeń z mediacją.

Myślę, że warto dać sobie szansę i poznać mediację.

Rozmowę przeprowadził Bartosz Szolc-Nartowski

Niebieski Parasol i Sportowa

Reprezentacja Izby

uroczyste spotkanie, 26.10.2015

W dniu 26 października w Ośrodku Szkolenia naszej Izby odbyło się niezwykle spotkanie. Brali w nim udział uczestnicy akcji Niebieski Parasol 2015 oraz nasi reprezentanci w rozmaitych dyscyplinach sportowych. Spotkanie rozpoczęła dziekan Jerzy Mosek, dziękując za wysiłek włożony w budowę pozytywnego wizerunku zawodu radcy prawnego i gratulując osiągnięć sportowych. Następnie rozdane zostały podziękowania w formie dyplomów. Potem nastąpiła część mniej oficjalna: poczęstunek i rozmowy o kolejnych akcjach, inicjatywach oraz treningach, zawodach i startach.

Poniżej kilka słów o udziale naszych radców prawnych i aplikantów w akcji Niebieski Parasol. A niżej, o naszych osiągnięciach sportowych.

„Niebieski Parasol” – radcowie prawni zawsze otaczali prawną opieką ludzi potrzebujących. W rozmaitych sytuacjach, gdy trzeba było pomóc, byliśmy zawsze na miejscu. Dotyczy to nie tylko pomocy przy załatwieniu zwykłych spraw, na przykład urzędowych. Staraliśmy się bowiem organicznie włączyć w system pomocy. Wspieraliśmy i wspieramy osoby dotknięte sytuacjami kryzysowymi (współpraca z Centrum Interwencji Kryzysowej PCK w Gdańsku, udział w Tygodniu Pomocy Osobom Pokrzywdzonym), osoby bezdomne (projekt aplikantów na rzecz Towarzystwa Pomocy im. św. Brata Alberta); działamy także na rzecz rozmaitych przejawów dyskryminacji (współpraca z Towarzystwem Prawa Antydyskryminacyjnego), oraz na rzecz praw kobiet (współpraca z Centrum Praw Kobiet w Gdańsku).

Co roku włączamy się w akcję, zorganizowaną na szczeblu krajowym pod nazwą Niebieski Parasol.

W ciągu tygodnia udzielamy porad i informacji prawnych wszystkim potrzebującym, którzy się do nas zgłoszą. Nie do przecenienia jest udział Koleżanek i Kolegów radców prawnych oraz aplikantów, którzy poświęcając swój prywatny czas, by pomóc innym. Wartość akcji dostrzegł również Prezydent Rzeczypospolitej, który objął ją honorowym patronatem.

W tym roku w dniach 14-19 września blisko siedemdziesięciu radców prawnych i aplikantów z naszej Izby udzieliło ok. 400 porad prawnych. Dzięki tej akcji o zawodzie radcy prawnego, nie tylko w przymacie Niebieskiego Parasola, mówiło się także w mediach (telewizje regionalne, stacje radiowe, internet). Pokazaliśmy rzecz nam dobrze znaną, lecz nie zawsze dostrzeganą publicznie: jesteśmy blisko ludzkich spraw i świadczymy pomoc w sposób profesjonalny. Wszystko to tworzy pozytywny wizerunek radcy prawnego.

Porad prawnych udzielaliśmy w kilku ośrodkach. Na szczególne wyróżnienie zasługują koordynatorzy lokalni akcji, którzy również sami udzielali porad prawnych: r. pr. Edyta Kubiak Lipowska (Tczew), r. pr. Monika Ośmiałowska, r. pr. Robert Szpringer (Kwidzyn), r. pr. Aleksandra Klimczyk (Kościerzyna), r. pr. Łukasz Gilewicz (Wejherowo), apl. r. Katarzyna Karpińska (Starogard Gdański), r. pr. Magdalena Witkowska (Gdańsk).

W akcji udział wzięli:

radcowie prawni: Aleksandra Andryk, Michał Benka, Paweł Grochal, Mateusz Hapka, Paweł Kasicki, Katarzyna Klimczyk i Anna Kroll-Świdorska, Anna Piwnicka, Kinga Hinc, Grzegorz Haase, Jolanta Karolak, Daniel Ołdakowski, Jarostaw Niesiołowski, Adriana Hewelt, Andrzej Jednoralski, Anita Karolak, Katarzyna Patocka, Łukasz Gilewicz, Waldemar Ołdakowski, Grzegorz Koziarski, Marcin Hawryszczuk, Grzegorz Julke, Zuzanna Piwnicka-Czerkawska, Jarząbski Bartosz, Szychowski Zbigniew, Swinarska-Poraj Alicja, Jasiak Michał, Bytof Agnieszka, Wojciechowski Zbigniew, Galikowska Joanna, Palicka Anna, Jaś Zbigniew, Czerniewski Paweł, Szolc-Nartowski Bartosz, Standarski Patryk, Baraniecki Andrzej, Anna Szarmach, Zbigniew Posert, Andrzej Kołodziejczyk, Krystian Harań. Aplikanci: Aleksandra Sikorska, Michał Budek, Jakub Lejk, Michał Bendik, Chudziński Adam, Behrendt Agnieszka, Woźniak Tomasz, Sikorska Barbara, Wolny-Dunst Tomasz, Czaja Ryszard, Kłobukowski Leszek, Grubba Piotr, Czarnecka Marta, Groth Joanna, Laskowska Joanna, Leszek Kłobukowski, Katarzyna Karpińska.

Także sportowcy reprezentujący naszą Izbę mieli swoje spotkanie.

Zaczęto się od drużyny biegowej... Oj, chyba jednak nie: zawsze na początku jest piłka nożna. Obecnie w naszej reprezentacji trenuje już ponad dwudziestu piłkarzy, bierzemy nawet udział w rozgrywkach Ligi Trójmiejskiej. Forma cały czas rośnie, potwierdza kapitan naszej reprezentacji Marcin Czugan. Ale – powie ktoś – w drużynie biegowej startowało łącznie więcej reprezentantów! Tak, to prawda, bieganie stało się bardzo popularną dyscypliną w ogóle, także wśród radców prawnych. Startujemy w biegach

długodystansowych, w maratonach (Jarosław Krzyk, Aleksandra Worzała, Tomasz Dunst, Jakub Kinal), ultramaratonach nawet (bieg Rzeźnika i inne; uznanie dla Anny Stępień-Sporek, Jakuba Kinala i Tomka Dunst). Mamy mistrza Polski w biegu na 10 km! – po raz drugi Oskar Przysiężny zostawił daleko w tyle konkurencję. Spierają się nasi reprezentanci... Rywalizacja między tymi dwiema dyscyplinami jest bardzo sympatyczna i traktujemy ją z przymrużeniem oka... Osiągamy przecież sukcesy także w innych dyscyplinach: Kyokushin karate (Natalia Wojciechowska staje na podium imprez rangi Mistrzostw Europy!), tenisie ziemnym (Bartosz Paczesny, Rafał Szlązak), żeglarskim (Marcin Flisykowski, Mariusz Sanocki), narciarstwie (Jarosław Mydlarski, Leszek Pachulski, Piotr Łasowski, Piotr Eichler), snowboardingu (Marcin Kujawa), kolarstwie MTB (Anna Kluczek-Kollar, Katarzyna Kinowska), triathlonie (Marcin Muza, Jakub Kinal), rajdach przygodowych (Ania Kluczek-Kollar przygotowała rajd naszej izby, niezwykle udany i czekamy na powtórkę!) i innych dyscyplinach sportowych. Uczestniczymy w spartakiadzie zimowej radców prawnych, letniej spartakiadzie prawników... Jedno wydarzenie zasługuje na szczególne potraktowanie. Niesamowitego wyczynu dokonał nasz aplikant Piotr Szudejko, który zdobył w czerwcu najwyższy szczyt Ameryki Północnej (Denali, Mac Kinley, 6190 m n.p.m.)!

Sportu więc wokół nas coraz więcej, a informowanie o naszych startach jest absolutną przyjemnością. W wolnych chwilach zapraszamy wszystkich na trening!

Nasi reprezentanci to: Alicja Tomaszewska, Natalia Wojciechowska, Anna Stępień-Sporek, Aleksandra Worzała, Patrycja Sak, Klaudia Bort, Monika Walewska Katarzyna Kinowska, Joanna Kowalska, Barbara Augustyniak, Anna Kluczek-Kollar, Jacek Formela, Marek Stegienta, Grzegorz Gorczyca, Dawid Szadaj, Michał Drobysz, Bartosz Giełczyński, Piotr Smykla, Adam Soszyński, Sławomir Hajduczenia, Janusz Wolny, Maciej Kuropatwiński, Bartosz Nowacki, Adam Soszyński, Karol Sirocki, Marek Woźniak, Krzysztof Ramczykowski, Marcin Czuga, Patryk Sacha, Korneliusz Głuchowski, Jarosław Karwowski, Sebastian Fischer, Dawid Szadaj, Krzysztof Józwiak, Rafał Gregorczyk, Jarosław Pupiało, Piotr Szudejko, Rafał Zwierzyński, Bartosz Paczesny, Bartosz Szolc-Nartowski, Kuba Borowski, Jakub Fryzowski, Łukasz Winkowski, Jakub Kinal, Tomasz Wolny-Dunst, Oskar Przysiężny, Maciej Piór, Mateusz Gawryś, Paweł Bosiacki, Wojciech Kowalczyk, Adam Chudzinski, Jarosław Mydlarski, Leszek Pachulski, Piotr Łasowski, Piotr Eichler, Jarosław Krzyk, Artur Person, Witold Lejk, Wojciech Bednarczyk, Marcin Flisykowski, Marek Woźniak, Marek Forys, Marcin Muza. Na koniec podziękowania dla sztabu administracyjnego, sekretariatów Izby i Ośrodka Szkolenia!

01.09.2015: Informacja z posiedzenia Rady

Porządkiem obrad posiedzenia Rady OIRP w Gdańsku w dniu 1 września br. objęte zostały następujące sprawy:

1. Skreślenie z listy radców prawnych Kolegi radcy prawnego wskutek zgonu.

Rada, działając na podstawie art. 29 pkt 5 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, podjęła uchwałę o skreśleniu radcy prawnego z listy radców prawnych OIRP Gdańsk, na skutek zgonu. Uchwałę podjęto jednogłośnie.

Obecni na posiedzeniu członkowie rady uczcili pamięć zmarłego Kolegi minutą ciszy.

2. Rozpatrzenie wniosków w sprawie wpisu na listę radców prawnych po egzaminie radcowskim.

Rada, działając na podstawie art. 24 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, podjęła uchwałę o wpisie Wnioskujących na listę radców prawnych OIRP Gdańsk, po zdany egzaminie radcowskim. Uchwałę podjęto jednogłośnie.

3. Wnioski o zawieszenie prawa wykonywania zawodu.

Rada, działając na podstawie art. 28 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, podjęła osiem uchwał o zawieszeniu prawa do wykonywania zawodu, zgodnie z wnioskami radców prawnych. Uchwały podjęto jednogłośnie.

4. Wnioski radców prawnych w sprawie uchylenia uchwał o zawieszeniu prawa wykonywania zawodu.

Rada jednogłośnie podjęła dwie uchwały o uchyleniu uchwał Rady OIRP Gdańsk nr 1497/2012 i nr 1540/2015 o zwieszeniu prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego.

5. Akcja „Niebieski parasol”.

Koleżanka Magdalena Witkowska poinformowała, że w dniach od 14 do 19 września br. w godzinach od 16 do 19, a w sobotę od godz. 9 do 13 w Ośrodku Szkolenia Aplikantów realizowana jest, jak co roku, akcja „Niebieski parasol”. Zaapelowała o większy udział młodych radców prawnych i aplikantów, zwłaszcza z dużych kancelarii.

6. Wniosek Koleżanki Wandy Wojtiekun w sprawie podjęcia decyzji i konsekwencji w stosunku do osób, które nie wypełniły obowiązku szkoleniowego w II cyklu szkoleń zawodowych.

Rada uchwaliła, co następuje: wyznaczyć radcom prawnym niewykonującym w sposób jaskrawy obowiązku szkolenia (nieposiadającym żadnych punktów lub w ilości bliskiej 0) termin dodatkowy i ostateczny do 30 listopada 2015 r. na wykonanie obowiązku z art. 23 Kodeksu Etyki RP z 2010 r (art. 14 aktualnie obowiązującego kodeksu); o treści uchwały zawiadomić wszystkich, których dotyczy uchwała drogą e-mail, informując, że po tym terminie sprawy osób nadal niewykonujących obowiązku szkolenia będą kierowane do rzecznika dyscyplinarnego. W listach zamieścić także informację o możliwości wystąpienia, w uzasadnionych wypadkach, z wnioskiem o zwolnienie z obowiązku szkolenia lub zmniejszenie ilości wymaganych punktów.

7. Sprawy aplikacji.

7.1. Wnioski aplikantów o skreślenie z listy aplikantów radcowskich, prowadzonej przez Radę OIRP w Gdańsku, w związku z wpisem na listę radców prawnych prowadzoną przez ww. radę. Rada, działając na podstawie art. 37 ust. 1 pkt. 3 w związku z art. 29 pkt

1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, jednogłośnie podjęła dwie uchwały o skreśleniu aplikantów z listy aplikantów OIRP Gdańsk.

7.2. Wnioski o wpis na listę aplikantów radcowskich, w związku ze złożeniem egzaminu wstępnego na aplikację radcowską z wynikiem pozytywnym (uchwała nr 100/2013/2 z dnia 29 września 2013 r. w sprawie ustalenia wyniku egzaminu wstępnego na aplikację radcowską).

Rada jednogłośnie podjęła uchwałę o wpisaniu dwóch osób na listę aplikantów OIRP w Gdańsku w powyższym trybie.

8. Sprawy informacyjne przekazane przez rzecznika dyscyplinarnego.

8.1. wszczęcia postępowania w sprawach: R-47/15, R-43/15, R-22/15, R-27/15, R-36/15, R-25/15, R-41/15, R-61/14, R-33/14, R-32/14, R-37/14

8.2 odmowa wszczęcia postępowania w sprawach: R-40/15, R-118/13

8.3 umorzenia dochodzenia w sprawach: R-11/15, R-10/12, R-213/13, R-69/14, R-1/15, R-34/13, R-52/12, R-63/14, R-28/14, R-20/15, R-19/15, R-97/13, R-211/13, R-48/14, R-32/14, R-198/13, R-43/14.

9. Sprawy z posiedzenia prezydium i bieżące.

Dziekan poinformował o wydarzeniach w okresie wakacji, informując, że w dorocznym Ogólnopolskim Turnieju Tenisowym w Sopocie startowało z sukcesami wielu radców prawnych z naszej Izby. W ubiegłym tygodniu w Łodzi reprezentacja naszej Izby startowała w biegu ulicznym na 10 km, będącym jednocześnie Ogólnopolskimi Mistrzostwami Radców Prawnych i Aplikantów. Reprezentant OIRP Gdańsk zajął w tych mistrzostwach I miejsce.

Odbyło się spotkanie z wojewodą pomorskim i prezydentem m. Gdyni oraz ukazał się II numer „Gdańskiego Biuletynu Radcowskiego”. Koleżanka Elżbieta Czarnecka poinformowała, że w ramach współpracy samorządów lekarskiego i radcowskiego zorganizowano praktyki dla aplikantów III roku w zakresie prawa medycznego. Zaproponowała skierowanie podziękowań do osób, które prowadziły praktyki.

Dziekan przekazał także informację o festynie pn. „Zeszyt dla ucznia”. W festynie wzięło udział bardzo dużo radców prawnych.

ZAPRASZAMY

W imieniu Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych mamy przyjemność zaprosić Koleżanki i Kolegów na coroczny Bal Radców Prawnych, który odbędzie się 23 stycznia 2016 r. w Hotelu Sofitel Grand Sopot.

W programie Balu przewidziany jest m.in. występ artysty kabaretowego Tomasza Jachimka.

Rozpoczęcie Balu o godz. 19.30.

Koszt biletu: 190 zł na osobę dla gości zaproszonych; 290 zł na osobę

Zapisy i zaproszeni przyjmuje Biuro Rady najpóźniej do dnia 15 stycznia 2015 r. Decyduje kolejność zgłoszenia. Obowiązuje strój wieczorowy.

06.10.2015: Informacja o posiedzeniu Rady

Porządkiem obrad posiedzenia rady w dniu 6.10.2015 r. objęte zostały następujące sprawy:

1. Wniosek radcy prawnego o skreślenie z listy radców prawnych. Rada, działając na podstawie art. 29 pkt. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, podjęła uchwałę o skreśleniu radcy prawnego z listy radców prawnych OIRP Gdańsk, z jednoczesnym wezwaniem go do zapłaty zaległości składkowej. Uchwałę podjęto jednogłośnie.
2. Podjęcie uchwały w sprawie usunięcia wpisu radcy prawnego z OIRP w Gdańsku w związku z wpisem na listę radców prawnych OIRP w Krakowie. Rada jednogłośnie podjęła uchwałę o usunięciu wpisu radcy prawnego zgodnie ze złożonym wnioskiem.
3. Wniosek radcy prawnego o przeniesienie wpisu z OIRP w Poznaniu do OIRP w Gdańsku. Rada jednogłośnie podjęła uchwałę o przeniesieniu wpisu radcy prawnego zgodnie ze złożonym wnioskiem.
4. Wpis na listę radców prawnych po zdanym egzaminie radcowskim. Rada, działając na podstawie art. 24 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, podjęła uchwałę o wpisie Wnioskującego na listę radców prawnych OIRP Gdańsk po zdanym egzaminie radcowskim. Uchwałę podjęto jednogłośnie.
5. Wnioski komisji ds. wpisów po przeprowadzonych rozmowach kwalifikacyjnych. Kolega Zbigniew Wojciechowski przedstawił rekomendacje komisji i zawniósował wpis na listę dwojga radców prawnych wobec spełnienia wymogów formalnych. Działając na podstawie art. 24 ust. 2a pkt 4 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, rada podjęła dwie uchwały o wpisie na listę radców prawnych OIRP Gdańsk.
6. Wniosek w sprawie zawieszenia prawa do wykonywania zawodu. Rada, działając na podstawie art. 28 pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, podjęła uchwałę o zawieszeniu prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego, zgodnie z wnioskiem radcy prawnego. Uchwałę podjęto jednogłośnie.
7. Wniosek o uchylenie uchwały w sprawie zawieszenia prawa do wykonywania zawodu. Rada jednogłośnie podjęła uchwałę o uchyleniu uchwały Rady OIRP Gdańsk nr 1764/2015 z dnia 1 września 2015 r. o zawieszeniu prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego.
8. Sprawy aplikantów:
  - 8.1. Informacja w sprawie naboru na aplikacje po zakończonym egzaminie. Kolega Marek Kumiński przedstawił wyniki egzaminów na aplikację radcowską.
  - 8.2. Wniosek aplikanta o skreślenie z listy aplikantów radcowskich, prowadzonej przez Radę OIRP w Gdańsku wraz z wnioskiem o umorzenie, chociażby częściowo, opłaty za rok szkoleniowy 2015. Dziekan przedstawił pismo aplikanta, rezygnuje on z aplikacji z powodu trudnej sytuacji materialnej. Dziekan przeprowadził rozmowę z aplikantem, w której podtrzymał on swój wniosek o skreślenie z listy aplikantów i umorzenie w całości lub w części opłaty za aplikację za rok szkoleniowy 2015 (notatka z przeprowadzonej rozmowy stanowi załącznik do nin. protokołu). Rada jednogłośnie podjęła uchwałę o skreśleniu aplikanta z listy aplikantów OIRP Gdańsk. Rada, uwzględniając wniosek o umorzenie części należności z tytułu

- opłaty za aplikację za rok 2015, obniżyła tę opłatę do kwoty stanowiącej 1/3 opłaty należnej.
9. Wniosek radców prawnych o obniżenie punktów szkoleniowych. Koleżanka Wanda Wojtiekun przedstawiła wniosek radcy prawnego o obniżenie ilości punktów w II cykl szkoleń do 0 z uwagi na bardzo ciężki stan zdrowia. Zarekomendowała podjęcie uchwały obniżającej liczbę punktów zgodnie z wnioskiem radcy prawnego.
  - Rada, działając na podstawie § 9 pkt 1 Uchwały Nr 30/B/VII/2008 KRRP z dnia 6 czerwca 2008 r., zmienionej uchwałami Nr 46/VIII/2011 z dnia 21 maja 2011 r. oraz Nr 74/VIII/2011 z dnia 9 grudnia 2011 r., tekst jednolity uchwały ogłoszony uchwałą nr 78/VIII/2012 r. z dnia 25 stycznia 2012, jednogłośnie podjęła uchwałę o zmniejszeniu radcy prawnemu wymaganej liczby punktów do 0 punktów szkoleniowych w II cyklu szkoleń.
  10. Organizacja spotkania radców prawnych i aplikantów uczestniczących w akcji „Niebieski parasol” oraz reprezentantów Izby w wydarzeniach sportowych. Dziekan poinformował o podjętej dzisiaj uchwale przez Prezydium Rady o zorganizowaniu uroczystego spotkania z radcami prawnymi i aplikantami udzielającymi się w akcji tygodnia świadczenia bezpłatnej pomocy prawnej oraz naszymi reprezentantami uczestniczącymi w różnego rodzaju wydarzeniach sportowych, na którym osobom tym złożone zostanie podziękowanie za ich pracę i ogromne zaangażowanie w ww. działalność naszej Izby.
  11. Sprawy przeniesione z Prezydium Rady. W sprawie organizacji Balu Radcy Prawnego powołano zespół w składzie: Zbigniew Szychowski, Teresa Buchholz, Zbigniew Wojciechowski, Juliusz Cybulski.
  12. Wniosek Komisji ds. Sportu o dofinansowanie kosztów uczestnictwa w XXVI Ogólnopolskiej Letniej Spartakiadzie Prawników „Warszawa 2015” w wysokości 5000 zł. Rada jednogłośnie podjęła uchwałę o dofinansowaniu kosztów uczestnictwa w XXVI Ogólnopolskiej Letniej Spartakiadzie Prawników „Warszawa 2015”.
  13. Sprawy informacyjne od rzecznika dyscyplinarnego:
    - 13.1 o wszczęciu dochodzenia w sprawach: R-49/15, R-46/15, R-47/15, R-43/15, R-22/15, R-27/15, R-36/15, R-25/15, R-41/15, R-61/14, R-33/14, R-32/14, R-37/14
    - 13.2 o umorzeniu dochodzenia w sprawach: R-219/13, R-43/14, R-198/13, R-32/14, R-48/14, R-211/13, R-97/13, R-19/15, R-20/15, R-28/14, R-63/14, R-52/12, R-34/13, R-1/15, R-69/14, R-213/13, R-10/12, R-11/15
    - 13.3 o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawach: R-40/15, R-118/13.

03.11.2015: Informacja o posiedzeniu Rady

Posiedzenie otworzył dziekan rady Jerzy Mosek, który przedstawił porządek posiedzenia, którym objęte zostały następujące sprawy:

1. Skreślenie z listy radców prawnych na wniosek własny pięciorga radców prawnych. Uchwały podjęto jednogłośnie.
2. Sprawa dotycząca odmowy wpisu na listę radców prawnych - referował Kolega Marek Rusiecki. Pan mec. M. Rusiecki poinformował, że Prezydium KRRP uchyliło uchwałę OIRP Gdańsk, odmawiającą wpisu, w której argumentowano odmowę brakiem doświadczenia w wykonywaniu zawodu radcy prawnego. W dniu 26.10.2015 r. wpłynęło pismo pełnomocnika Skarżącego, stanowiące uzupełnienie wniosku o wpis, poprzez przedłożenie dokumentacji mającej rzekomo potwierdzać posiadane doświadczenia przez ww. Dziekan zaproponował przeprowadzenie rozmowy ze Skarżącym. Rada postanowiła skierować sprawę do Komisji ds. Wpisów, zalecając przeprowadzenie szczegółowego postępowania wyjaśniającego, w tym przesłuchania Skarżącego.
3. Przeniesienie wpisu radcy prawnego z Izby Koszalińskiej do Izby Gdańskiej. Rada jednogłośnie podjęła uchwałę o przeniesieniu wpisu radcy prawnego z OIRP Koszalin na listę radców prawnych prowadzoną przez OIRP Gdańsk.
4. Wniosek radcy prawnego o zawieszenie prawa wykonywania zawodu (asystent sędziego). Rada, działając na podstawie art. 28 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, podjęła uchwałę o zawieszeniu prawa wykonywania zawodu radcy prawnego przez radcę prawnego, zgodnie z jego wnioskiem. Uchwałę podjęto jednogłośnie.
5. Wnioski o wpis na listę aplikantów radcowskich, prowadzoną przez OIRP w Gdańsku, osób, które złożyły egzamin wstępny na aplikację radcowską z wynikiem pozytywnym (wg załącznika). Rada jednogłośnie podjęła uchwały o wpisie na listę aplikantów prowadzoną przez OIRP Gdańsk, 107 osób wg załącznika.
6. Spotkanie wigilijne z upominkiem dla seniorów powyżej 75 roku życia w dniu 17 grudnia 2015 r. Rada organizuje kolejne spotkanie wigilijne dla naszych Koleżanek i Kolegów Seniorów. Tradycyjna kolacja (połączona z wręczeniem upominków bożonarodzeniowych) jest organizowana w tym roku w hotelu Admiral. Aktualnie mamy w naszej Izbie 117 Seniorów. Zapraszamy bardzo serdecznie Koleżanki i Kolegów Seniorów na spotkanie wigilijne w dniu 17 grudnia br.!
7. Bal Radców Prawnych - wstępne informacje komitetu organizacyjnego balu. Najbliższy Bal Radców Prawnych będzie pełen niespodzianek, choć koszt balu pozostanie na niezmiennym poziomie. Zapraszamy bardzo serdecznie już dzisiaj wszystkie Koleżanki i Kolegów. Integrujemy się i spotykajmy nie tylko na salach sądowych.
8. Wnioski radców prawnych o zmniejszenie i umorzenie punktów za II cykl szkoleń zawodowych złożone. Koleżanka Wanda Wojtiekun przedstawiła wnioski dwóch Koleżanek radców prawnych w tym zakresie (przyczyny: długotrwała ciężka choroba oraz urodzenie w okresie szkoleniowym dwojga dzieci). Rada jednogłośnie podjęła uchwałę o zmniejszeniu radcy prawnemu (ciężka długotrwała choroba) wymaganej w II cyklu szkoleń zawodowych liczby punktów do 0 punktów szkoleniowych. Rada większością głosów, przy dwóch wstrzymujących się, podjęła uchwałę o zmniejszeniu radcy prawnemu (urodzenie w okresie szkoleniowym dwojga dzieci) wymaganej w II cyklu szkoleń zawodowych ilości punktów do 0 punktów szkoleniowych.
9. Wniosek złożony przez radcę prawnego o umorzenie części należności z tytułu składek, kosztów postępowania i zawieszenia obowiązku składkowego. Kolega Marek Rusiecki przedstawił ww. wniosek radcy prawnego i poinformował o wysokości zaległości w zapłacie (łącznie: 2080,- zł). Radca prawny wnosi o umorzenie części należności z obu tytułów o 50%. Zwrócono uwagę, że rada nie może zwolnić z płacenia składek czy też zawieszać obowiązek składkowy. Brak jest w tym zakresie podstawy

- prawnej.
10. Rada jednogłośnie podjęła uchwałę o odmowie umorzenia zaległości zarówno z tytułu składek, jak i kosztów postępowania, wskazując na możliwość złożenia wniosku o rozłożenie ww. płatności na raty.
  10. Sprawy przeniesione z Prezydium Rady. Kierownik Szkolenia Aplikantów Kolega Zbigniew Szychowski złożył wniosek o uzupełnienie składu Komisji Egzaminacyjnej na Kolokwium z prawa administracyjnego poprzez powołanie do niej jeszcze jednego członka - z uwagi na zakres prac komisji. Rada, mając na uwadze informację i wyjaśnienia kierownika Szkolenia Aplikantów, jednogłośnie podjęła uchwałę o uzupełnieniu składu Komisji Egzaminacyjnej na Kolokwium z prawa administracyjnego dla aplikantów radcowskich OIRP w Gdańsku, poprzez powołanie do tej komisji kolejnego członka w osobie radcy prawnego.
  11. Sprawy informacyjne od rzecznika dyscyplinarnego.
    - 11.1. zawieszenia dochodzenia w sprawie: R-41/15
    - 11.2. umorzenia dochodzenia w sprawach: R-206/13, R-39/14
    - 11.3. odmowy wszczęcia dochodzenia w sprawach: R-88/15, R-34/15, R-45/15, R-29/15
    - 11.4. wszczęcie dochodzenia w sprawach: R-89/15, R-39/15, R-42/15, R-9/15, R-48/15, R-52/15 do R-70/15 (sprawy M. Baranieckiej) i R-84/15 do 106/15 (sprawy M. Baranieckiej).
  12. Sprawy bieżące i wniesione. Dziekan podziękował naszemu Koledze Wojciechowi Grochowickiemu za sprawne przeprowadzenie akcji pn. „Bezpłatna pomoc prawna”. Jesteśmy w czołówce w tym zakresie, mamy podpisane wszystkie porozumienia za wyjątkiem Gdyni i Pucka, gdzie występują problemy z określeniem miejsca świadczenia pomocy, tzw. punktów. Dziekan podał, że wpłynęło 168 zgłoszeń od radców prawnych zainteresowanych świadczeniem tego typu pomocy, w tym 79 od osób w pełni dyspozycyjnych. Dziekan poinformował także o piśmie prezesa Sądu Okręgowego w Gdańsku, w którym powołał się on na wystąpienia Pomorskiej Izby Adwokackiej z inicjatywą umieszczenia w sądzie broszur i stendów zachęcających do korzystania z profesjonalnej obsługi prawnej. Dziekan wystosuje stosowne pismo do prezesa sądu dotyczące naszego samorządu. Ponadto dziekan poinformował, iż 2.12.2015 r. o godz. 10 w sali 157 Sądu Okręgowego w Gdańsku odbędzie się IX Salon Mediatora, organizowany w formie seminarium. Ogłoszenie zamieszczone zostanie na stronie Izby. Dziekan zachęcał do udziału w seminarium. Dziekan poinformował, że otrzymał zaproszenie od Pomorskiej Okręgowej Rady Adwokackiej na obchody 70 Lat Adwokatury i złożył wniosek o wyrażenie zgody na przekazanie Kolegom adwokatom pamiątkowego upominku. Ponadto dziekan poinformował, że 12 października 2015 r. brał udział w uroczystych obchodach 25-lecia Sądu Apelacyjnego w Gdańsku. Podczas swojego wystąpienia na tej uroczystości przekazał, w imieniu naszego samorządu, kierownictwu i sędziom Sądu Apelacyjnego gratulacje i życzenia dalszych osiągnięć w pracy zawodowej i powodzenia w życiu osobistym. Dziekan przekazał informację o otrzymaniu zaproszenia z Okręgowej Izby Lekarskiej w Gdańsku na uroczystość związaną z nadaniem praw wykonywania zawodu lekarza i lekarza dentysty, która będzie miała miejsce w dniu 21.11.15 r. Rada postanowiła, że na tej uroczystości będzie nas reprezentowała Koleżanka Elżbieta Czarneka. Dziekan przekazał też informację o XI Form Polsko-Niemieckim organizowanym w dniach 20-22.11.2015 r. we Wrocławiu i zachęcał do wzięcia udziału w tym forum. Kolega Jarosław Niesiołowski będzie oficjalnie reprezentował naszą Izbę w spotkaniach i rozmowach w Kijowie z przedstawicielami zawodów prawniczych, podczas swojego wyjazdu na Ukrainę.
  - Na tym posiedzenie zakończono.

sekretarz rady *Halina Ostrowska* dziekan *Jerzy Mosek*

K O M U N I K A T

Kapituły Funduszu Seniora Krajowej Rady Radców Prawnych w sprawie ogólnopolskich spotkań integracyjno-wczasowych radców prawnych seniorów i turnusów sanatoryjnych w 2016 r.

I.Ogólnopolskie integracyjne spotkania radców prawnych seniorów w formule „open”, pełnopłatne przez uczestników, bez jakiejkolwiek reglamentacji czy limitów dochodowych lub wymagań sanatoryjnych, realizowane przez Radę Klubów Seniora działającą przy Kapitulę Funduszu Seniora:

1.Ogólnopolska wycieczka integracyjna radców prawnych seniorów do Warszawy pod nazwą „Warszawa inaczej”
Termin 25.02-28.02.2016 r. Miejsc do 50 osób.
Cena: 670,00 zł
Cena obejmuje: zakwaterowanie w hotelu Portos, ul. Mangalia 3a 02-758 Warszawa, przyjazd we własnym zakresie, w pokojach 2-osobowych, wyżywienie 3 śniadania, bufet, 3 obiadowe, opieka pilota, ubezpieczenie NNM, usługi przewodników, bilety wstępu do zwiedzanych obiektów.
Koszty autokaru finansuje Kapituła Funduszu Seniora.
Program - spotkanie w hotelu z przedstawicielami warszawskiego Klubu Seniora, „Warszawa nocą”, przejazd po stolicy autokarem wraz z pilotem przewodnikiem, centrum, Trakt Królewski, Wilanów, Muzea - Kopernika, ca 4 h, Multimedialne Muzeum Chopina, ca 2 h, Historia Żydów Polskich, ca 4 h, starówka, Teatry Żydowski, Na 6 Piętrze.

Wpłaty: 300 zł w terminie do dnia 15.01.2016 roku, z dopiskiem radca prawny, na konto „Juventur” Biuro Podróży ul. ŚLUSARSKA 15, 61-778 Poznań, nr konta 40 1500 1621 1216 2004 3935 0000. Pozostałą należność należy wpłacić w terminie do dnia 15.02.2016 r.
Liczba miejsc ograniczona, decyduje data zgłoszenia i wpłaty zaliczki.
Koordynator spotkania mecenas Krystyna Koczorska-Mikołajczak, tel. 512 021 225, do której należy kierować zgłoszenia w terminie do dnia 10.01.2016 r.

2.Ogólnopolski turnus integracyjny radców prawnych seniorów pod nazwą „Poznajemy Suwalszczyznę” - w Gołdapi, ul. Wczasowa 7, 19-500 Gołdap Sanatorium „Vital”
Termin 14-28 kwietnia 2016 r. Miejsc do 50 osób.
Cena: w pokoju dwuosobowym 1330,00 zł, do pokoju jednoosobowego dopłata 170 zł.
Wpłaty - 266,00 zł lub 300 zł pokój jednoosobowy, z dopiskiem „radca prawny”, w terminie do dnia 12 marca 2016 roku na konto Sanatorium Vital w Gołdapi ul. Wczasowa 7 19-500 Gołdap nr konta 60 2030 0045 1110 0000 0282 5120. Pozostała należność w terminie do dnia 30 marca 2016 roku na konto sanatorium lub w dniu przyjazdu do kasy sanatorium.
W cenie: 3 posiłki dziennie, zakwaterowanie w pokojach z pełnym węzłem sanitarnym, 3 zabiegi dziennie, pon.-sob., całodobowa opieka pielęgniarsko-lekarska, program kulturalny, wieczorki taneczne przy muzyce żywej, dyskoteki, karaoke, ognisko, piesze wędrówki.
Fakultatywnie wycieczki po Suwalszczyźnie, m.in. słynne Stańczyki, wycieczka do Wilna.
Sanatorium położone w lesie, w pobliżu jeziora Gołdap. Obok pijalnia wód mineralnych, łożnice solankowe.

Przewidziana jest jednodniowa wycieczka finansowana przez Kapitułę Funduszu Seniora.
Spotkanie koordynuje mecenas Helena Oprzyńska-Pacewicz, tel. 518 947 925 lub 608 828 198, do której należy kierować zgłoszenia w terminie do dnia 12 marca 2016 roku.
Liczba miejsc ograniczona. Decyduje data zgłoszenia i wpłaty zaliczki.

3.Ogólnopolski turnus integracyjny radców prawnych seniorów pod nazwą „Piękna Ziemia Opolska”
Termin: 21-28 maja 2016 r. Miejsc do 50 osób.
Impreza odbywa się pod patronatem pani dziekan Barbary Bieluszewskiej.
Cena 560,00 zł od osoby, w cenie noclegi, śniadania, obiadowe, usługi pilota przewodnika. Fakultatywnie wycieczka do Czech, Teatr Muzyczny. W programie zwiedzanie Opola, Nysy, Prudnika, Moszny. Pobyt w Ośrodku Wypoczynkowym „Drogowiec” w Pokrzywniej 48-267 Jarnołtówek.
Przewidzane jest sfinansowanie autokaru po Ziemi Opolskiej przez Kapitułę Funduszu Seniora.

Koordynator spotkania mecenas Danuta Sobolewska, tel. 602 590 708, do której należy kierować zgłoszenia w terminie do dnia 28 lutego 2016 roku.

4. Ogólnopolski turnus integracyjny radców prawnych seniorów pod nazwą „Kochamy morze”
Mielno-Unieście, ul. Pogodna 17, w Domu Wczasowym „Bałtyk”
Termin: 14-26 czerwca 2016 r. (13 dni). Miejsc - liczba otwarta.
Cena pobytu wynosi 999,00 zł, obejmuje noclegi i wyżywienie: śniadanie-obiadowe. Potwierdzeniem uczestnictwa w turnusie będzie wpłata do dnia 31 stycznia 2016 r. zaliczki w kwocie 500 zł na konto firmy LDM s.c. z siedzibą w Koszalinie (kod 75-036) przy ul. Kaszubskiej 4. Nr konta: 70 1020 2791 0000 7302 0066 8780 (z dopiskiem radca prawny). Pozostałą kwotę należy wpłacić na konto jak wyżej do dnia 10 maja 2016 r. Przewidziana jest jednodniowa wycieczka finansowana przez KRRP.

Koordynator spotkania mecenas Krystyna Koczorska-Mikołajczak, tel. 512 021 225, do której należy kierować zgłoszenia w terminie do dnia 31 stycznia 2016 roku.

5. Ogólnopolski turnus integracyjny objazdowy radców prawnych seniorów pod nazwą „Warmia i Mazury ciąg dalszy” - Zamek w Karnitach gmina Miłomłyn, adres Karnity 10 14-140 Miłomłyn

Termin: 12-21 sierpnia 2016 r. Miejsc: do 50 osób.
Cena: 1200,00 zł, płatne w następujący sposób: 400,00 zł w terminie do dnia 31 stycznia 2016 roku, pozostała należność w terminie do dnia 10 lipca 2016 r. na rachunek Mistral Karnity sp. z o.o. Karnity 10 14-140 Miłomłyn nr konta 56 1240 1620 1111 0000 1364 6543, z dopiskiem „radca prawny”. Cena obejmuje nocleg, śniadania i obiadowe. Bilety wstępu, rejs kanałem ostródzko-elbląskim oraz rejs statkiem Frombork - Krynica Morska płatne dodatkowo na miejscu, ca 260 zł na osobę. W programie pobyt w Zamku Karnity nad jeziorem. Zwiedzanie - Malbork, Frombork, Kadyny, Pasłek, Pieniężno, Orneta, Morąg, pola Grunwaldu,

Muzeum Budownictwa Ludowego w Olsztynku, Iława, Ostróda, Szymbark, Kamieniec, Nowy Dwór Gdański - Żuławy. Rejs statkiem z Fromborka do Krynicy Morskiej.
Koszty autokaru sfinansuje Kapituła Funduszu Seniora.
Spotkanie koordynuje mecenas Helena Oprzyńska-Pacewicz, tel. 518 947 925 lub 608 828 198, do której należy zgłosić uczestnictwo w terminie do dnia 31 stycznia 2016 roku.
Liczba miejsc ograniczona. Decyduje data zgłoszenia i wpłaty zaliczki.

6. Ogólnopolski turnus integracyjny radców prawnych seniorów pod nazwą „JASTRZĘBIA GÓRA” - Ośrodek Wypoczynkowy Feniks, Jastrzębia Góra, ul. Wypoczynkowa 2.
Termin: 31 sierpnia 2016 r. - 14 września 2016 r. Miejsc: do 50 osób.
Odpłatność: 1250,00 zł. Warunki płatności: 375,00 zł płatne do dnia 15 lutego 2016 roku, pozostała należność do dnia 15 sierpnia 2016 roku, płatne Ośrodek Wypoczynkowy Feniks Waldemar Zasada Jastrzębia Góra ul. Wypoczynkowa 2 nr konta 92 1020 1912 0000 9802 0083 1461 /z dopiskiem radca prawny/. Cena obejmuje: noclegi w pokojach 2-osobowych z łazienkami, balkonami, TV, radiem, pokoje jednoosobowe z dopłatą 300 zł, wyżywienie - 4 posiłki dziennie, śniadanie, kolacja, podwieczorek w formie bufetu szwedzkiego, obiad serwowany do stolika, poranna gimnastyka, 2 x dzienne zabiegi rehabilitacyjne, wg wskazań lekarza, na podstawie informacji o stanie zdrowia wraz z dokumentacją medyczną, masaże, okłady borowinowe, laser, inhalacje górnych dróg oddechowych, diadynamik, magnetoterapia, wirówki kończyn dolnych i górnych, gimnastyka korekcyjna, bioptron, maty masujące, lampy solux, ultradźwięki, badanie lekarskie, ponadto lekarz na wezwanie, całodobowa opieka pielęgniarki, wieczorki przy muzyce na żywo i przy muzyce mechanicznej, ognisko z pieczeniem kiełbasek lub grill w zadaszonej wiacie z występem gawędziarza kaszubskiego, koncert muzyki szanty, wypożyczalnia rowerów, kijki do nordic walking, bezpłatny parking, WiFi na terenie całego ośrodka, stoły do gry w tenisa stołowego, cymbergaj, piłkarzyki, sprzęt plażowy.
Przewidziana jest wycieczka do Trójmiasta finansowana przez Kapitułę Funduszu Seniora.
Fakultatywnie wycieczki do Łeby, Malborka, Szymbarku.

Spotkanie koordynuje mecenas Helena Oprzyńska-Pacewicz, tel. 518 947 925 lub 608 828 198, do której należy zgłosić uczestnictwo w terminie do dnia 15 lutego 2016 roku.
Liczba miejsc ograniczona. Decyduje data zgłoszenia i wpłaty zaliczki.
7. Ogólnopolski turnus integracyjny radców prawnych seniorów pod nazwą „Ciechocinek”, ul. Widok 13
Sanatorium Uzdrowskie „Chemik” w Ciechocinku, ul. Widok 13
Termin: 16-30 września 2016 r. (15 dni). Miejsc: do 50 osób.
Cena pobytu 1680,00 zł z całodziennym wyżywieniem (3 posiłki), opieką lekarską oraz 3 zabiegami. W programie pobytu przewidziano rozrywki kulturalne oraz wycieczki do Torunia i Lichenia.
Potwierdzeniem uczestnictwa w turnusie będzie wpłata do dnia 15 lutego 2016 r. zaliczki w kwocie 400 zł na konto Sanatorium Uzdrowskiego „Chemik” w Ciechocinku. Nr konta: 34 9550 0003 2008 0090 7471 0001 (z dopiskiem radca prawny). Pozostałą kwotę należy wpłacić na konto jak wyżej do dnia 20 sierpnia 2016 r.
Przewidziana jest wycieczka do Torunia lub Lichenia finansowana przez Kapitułę Funduszu Seniora.

Koordynator spotkania: mecenas Krystyna Koczorska-Mikołajczak, tel. 512 021 225, do której należy kierować zgłoszenia w terminie do dnia 28 lutego 2016 roku.
Liczba miejsc ograniczona. Decyduje data zgłoszenia i wpłaty zaliczki.

8. Ogólnopolska wycieczka integracyjna radców prawnych seniorów do Warszawy pod nazwą „Warszawa jesienią”

Termin - listopad 2016. /bliższe dane zostaną podane do wiadomości w późniejszym terminie/

W programie: Opera Narodowa za kulisami, wieczorny spektakl, Mennica Państwowa, Teatry Kamienica lub Jandy.

II.Sanatoria lecznicze dla radców prawnych seniorów, reglamentowane i limitowane dochodami, ze skierowaniami i wskazaniem lekarskimi, organizowane przez Kapitułę Funduszu Seniora:

1.Ogólnopolski turnus sanatoryjny dla radców prawnych seniorów w Busku-Zdroju -
w 21 Wojskowym Szpitalu Uzdrowsko-Rehabilitacyjnym,
Termin: 24 kwietnia - 7 maja 2016 r.

2.Ogólnopolski turnus sanatoryjny dla radców prawnych seniorów w Krynicy Zdroju - W Ośrodku Sanatoryjno-Wypoczynkowym „LWIGRÓD”,
Termin: 5-19 sierpnia 2016 r.
W turnusie tym istnieje możliwość za pełną odpłatnością uczestniczenia współmałżonka lub osoby towarzyszącej, a także radcy prawnego seniora bez skierowania, po uzgodnieniu.

3. Ogólnopolski turnus sanatoryjny dla radców prawnych seniorów w Kołobrzegu -
W Sanatorium Uzdrowskim „LECH”
Termin: 24 września - 8 października 2016 r.
W turnusie tym istnieje możliwość za pełną odpłatnością uczestniczenia współmałżonka lub osoby towarzyszącej, a także radcy prawnego seniora bez skierowania, po uzgodnieniu.

Wnioski indywidualne składają poszczególne Izby Okręgowe w ogłoszonym terminie bezpośrednio do pani Lidii Wysockiej, zajmującej się sprawami Kapituły Funduszu Seniora, tel. 22 821 99 72 wew. 113.

Przewodniczący
Kapituły Funduszu Seniora
r.pr. Mieczysław Humka

**CZŁONKOWIE
KLUBU SENIORA
PRZY
O.I.R.P. W GDAŃSKU**

Ze względów od nas niezależnych nie doszło do ostatniego w tym roku grudniowego spotkania w celu podzielenia się opłatkiem i przekazania sobie serdeczności z okazji Świąt Bożego Narodzenia i Nowego 2016 Roku. Dlatego tą drogą życzę Wszystkim Koleżankom i Kolegom, oraz ich rodzinom i bliskim spokojnych, miłych i rodzinnych świąt oraz dużo zdrowia, sił i chęci na kontynuację naszych spotkań i wyjazdów integracyjnych.

Od Nowego 2016 Roku, ze względu na likwidację klubo – kawiarni „Alegoria”, w której odbywały się nasze cykliczne spotkania, przenosimy się do restauracji w Dworze Kuźniczki, również w Gdańsku Wrzeszczu, przy ul. Wajdeloty 13 (wychodząc z tunelu kolejowego, po przejściu przez jezdnię, pierwszy budynek po lewej stronie – wejście od parku Kuźniczki).

Jak dotychczas, spotkania będą odbywały się w każdy pierwszy czwartek miesiąca o godz. 11, na zasadach samofinansowania zamówień.

Jednakże, w pierwszy czwartek stycznia t.j. 7.01.2016 roku, w zamian za nieudane spotkanie opłatkowe, zapraszam koleżanki i kolegów należących do Klubu Seniora na powitanie Nowego Roku.

Podobnie, jak w roku ubiegłym, proszę o potwierdzenie telefoniczne przybycia na spotkanie do sekretariatu naszej Izby, w terminie nieodwołalnym do dnia 31.12.2015.

Przy okazji informuję, że zgodnie z sugestiami koleżanek i kolegów, przekazanymi na spotkaniu w dniu 5 listopada, w roku 2016, oprócz cyklicznych spotkań w każdy pierwszy czwartek wyjedziemy:

– w okresie między 25 maja a 5 czerwca (dokładny termin ustalimy na spotkaniu w dniu 7 stycznia 2016) na pięciodniową wycieczkę do Warszawy. Koszt tej wycieczki od osoby wyniesie 600 zł. i kwotę tę należy wpłacić do naszej Izby w terminie do dnia 15 lutego 2016 r. Ta data wynika z konieczności wcześniejszej rezerwacji miejsc noclegowych i biletów wstępu do muzeów.

– w pierwszej połowie miesiąca lipca na jednodniową wycieczkę do Słupska i ewentualnie okolic (dokładną datę ustalimy na spotkaniu majowym. Koszt tej wycieczki wyniesie 50 zł. od osoby i płatny będzie do dnia 31 maja 2016 roku również do naszej Izby.

– w drugiej połowie miesiąca września 2016 na pięciodniową wycieczkę do Szczecina i okolic (konkretną datę i koszt wycieczki ustalimy na spotkaniu w dniu 7 lipca 2016)

Przedstawiając powyższe propozycje, proszę koleżanki i kolegów, by w terminie do dnia 1 lutego 2016 zgłosili do sekretariatu O.I.R.P. swoją wolę uczestnictwa w poszczególnych imprezach wyjazdowych.

Oprócz powyższej informacji o planach wyjazdowych naszego Klubu przekazuję komunikat Kapituły Funduszu Seniora Krajowej Rady Radców Prawnych w sprawie ogólnopolskich spotkań integracyjno – wczasowych radców prawnych seniorów i turnusach sanatoryjnych.

Imprezy organizowane przez Krajową Radę Radców Prawnych nie będą dofinansowywane z funduszu przeznaczonego na działalność naszego Klubu.

Z koleżeńskim pozdrowieniem

Barbara Barbarowicz

Jedyny taki blog o Polsce!
Ruszaj w Droge!
<http://www.ruszajwdroge.pl>

Czas wolny? A co to takiego?

Kiedy w czasie studiów prawniczych zmagalam się z praktyką w kancelarii i kolejnymi zaliczeniami, a na aplikacji radcowskiej biegałam po sądach i uczyłam się do egzaminów, myślałam, że tak będzie już zawsze. Dużo pracy i mało czasu na odpoczynek. Aż do dnia, w którym doszłam do wniosku, że ode mnie tylko zależy, jak zorganizuję i wykorzystam mój wolny czas. Ile go będzie i co będę robić, żeby naładować akumulatory pozytywną energią.

Pasja do dzielenia się

Zanim się obejrzałam, już byłam zakochana w podróżowaniu po Polsce. Razem z moim mężem Maćkiem odkryliśmy tę wspólną pasję. Odkrywanie Polski stało się naszym sposobem na życie i na spędzanie każdej wolnej chwili. Z tej pasji narodził się blog, który od trzech lat razem tworzymy. Blog nosi tytuł „Ruszaj w drogę!” (www.ruszajwdroge.pl), a jego nazwa jest adekwatna do naszego życiowego motta. Zdecydowaliśmy się na jego założenie, bo chcieliśmy się podzielić z szerszym gronem odbiorców naszą radością z podróżowania po Polsce, odkrywania ciekawych miejsc i poznawania inspirujących ludzi.

Cieszę się, że dziś mogę się dzielić tymi doświadczeniami z moimi Koleżankami i Kolegami z Samorządu Radców Prawnych. Mam nadzieję, że radość z podróżowania i poznawania naszego kraju stanie się inspiracją do rodzinnego wyjazdu, udanej wycieczki ze znajomymi lub do odkrycia własnych, czasem nieujawnionych, talentów i pasji.

Mało czasu? Jedź blisko!

Mijał już piąty rok naszego jeżdżenia po Polsce, gdy wśród naszych bliższych i dalszych znajomych rozeszła się fama, że Marczewscy to ci od zwiedzania kraju. Coraz częściej i coraz śmielej pytano nas, gdzie warto pojechać i co ciekawego można w tej naszej Polsce zobaczyć. Okazało się, że głównym wyzwaniem jest czas. Większość z nich miała tylko krótkie urlopy lub wolne weekendy i szukała raczej propozycji na bliski wypoczynek. Wówczas doszliśmy do wniosku, że sami jeździmy często na południe kraju, w lasy, góry i na Mazury, a nie wiemy, co do zaoferowania ma najbliższa okolica. Wtedy w naszych głowach pojawił się zaskakujący plan - w czasie najbliższego urlopu zwiedzimy Kaszuby!

Co warto zobaczyć na Kaszubach?

Z mocnym postanowieniem odkrywania Kaszub rozpoczęliśmy przygotowania do urlopu. Okazało się, że spędzenie urlopu na Kaszubach to będzie dla nas wyzwanie. Bo o Kaszubach wiedzieliśmy bardzo niewiele, choć są one tak blisko. Zakasaliśmy rękawy i ostro wzięliśmy się do planowania. Na pierwszy ogień poszedł internet i stopy papierowych ulotek oraz przewodników. Naiwnie stwierdziliśmy, że skoro Kaszuby są tak blisko, to będziemy nocować w domu w Gdyni, a każdego dnia dojeżdżać do interesujących nas atrakcji. Jeszcze bardziej naiwnie uznaliśmy, że skoro to tak blisko, to będziemy mieli jeszcze sporo czasu na pisanie codziennych relacji na blogu, aby inni - mogąc śledzić trasę naszej podróży - korzystali z pomysłów i, oszczędzając czas oraz energię, również zainteresowali się odkrywaniem przez nas miejscami.

Tak intensywnie już dawno nie było

Życie już w pierwszych dniach urlopu zweryfikowało nasze plany i nastawienie. Okazało się, że były takie dni, gdy samochodem pokonywaliśmy ponad 300 km. Zdarzało się, że wstawaliśmy o godz. 6 rano, żeby dotrzeć do fajnego miejsca, a do domu wracaliśmy po północy. Relacje z wycieczki wrzucaliśmy ostatkiem sił. Ale kiedy wstawał dzień i na niebie wschodziło ciepłe jeszcze wrześnie słońce, nabieraliśmy wiatru w żagle, pakowaliśmy się do auta z termosem gorącej kawy i wyruszaliśmy na podbój kaszubskich zakątków. Dziś mogę powiedzieć, że było warto!

KRÓTKA HISTORIA O TYM, JAK ODKRYWAĆ KASZUBY

Katarzyna Marczevska

Przewodnik dla zapracowanych

Z naszego dziesięciodniowego urlopu stworzyliśmy internetowy przewodnik, który zamieściliśmy na blogu w zakładce „Przewodniki”. To konkretny przegląd konkretnych propozycji, rozpisanych na każdy dzień, z którego wynika, dlaczego do Kościerzyny warto jechać akurat w poniedziałek, a do Sierakowic w piątek, a nie w sobotę. Większość z tych jednodniowych wycieczek podzielona jest tematycznie, a do znacznej części powstały szczegółowe relacje opisujące każdy dzień z osobna, a nawet skupiające się na poszczególnych atrakcjach. Od dziś nie mamy już wymówek - gdy znajomi pytają nas, co warto zwiedzić na Kaszubach, bez zastanowienia opowiadamy o naszych typach z przewodnika. Mówiliśmy też o nich często w sobotniej audycji „Nie śpij, zwiedzaj z Radiem Gdańsk”. A od roku prezentujemy je na organizowanych w Trójmieście i okolicach spotkaniach Klubu Polskiego Podróżnika, na których zarażamy naszą pasją do lokalnego podróżowania i przekazujemy sprawdzone pomysły na wycieczki po Polsce (www.klub.ruszajwdroge.pl).

Co ja wiem o Kaszubach?

Wspominam czule tę naszą kaszubską wycieczkę. Nie spodziewałam się, że kilka dni zanurzenia się w regionie może przynieść tyle inspiracji, wiedzy, wniosków, emocji i pięknych zdjęć. Jeśli na początku września o Kaszubach wiedziałam niewiele, to pod koniec miesiąca potrafiłam już wymienić siedem stolic Kaszub, opisać, na czym polega haft kaszubski, wskazać na mapie, skąd przybyli Kaszubi, jak daleko na zachód sięgały kiedyś ich ziemie, kim jest Remus, Aleksander Majkowski, Antoni Abraham czy małżeństwo Gulgowskich. Co najważniejsze, nie musiałam nawet przeczytać żadnej książki ani przewodnika. Wystarczyło wejść do Muzeum Ziemi Kościerskiej w Kościerzynie, do Muzeum Kaszubskiego w Kartuzach czy pojechać do skansenu we Wdzydzach Kiszewskich.

Sąd, akordeon i kolejka

Kościerzyna jak dotąd kojarzyła mi się wyłącznie z praktykami w Wydziale Ksiąg Wieczystych tutejszego Sądu Rejonowego. Tymczasem okazuje się, że miejscowość ta ma wiele do zaoferowania. Oprócz Oddziału Muzeum Ziemi Kościerskiej, w Kościerzynie podziwiać można jedyną w Polsce kolekcję akordeonów! Ponieważ w dzieciństwie słoń nadepnął mi na ucho, a na muzyce znam się jak kura na pieprzu, sądziłam, że to atrakcja nie dla mnie. Na szczęście Maciek zachęcił mnie, żebyśmy weszli do środka. Jakie tam cuda! Kolorowe, ręcznie zdobione, intarsjowane, z Polski i z dalekiego świata, z historią. Chodziłam między szklanymi gablotami i nie mogłam się nadszwić, jaka różnorodność może drzemać w akordeonie. Kościerzyna może pochwalić się nie tylko historycznym muzeum i akordeonami, ale też kolejkami, lokomotywami i innymi parowozami. Muzeum Kolejnictwa w Kościerzynie to wielki skansen, w którym stoją te wszystkie ciężkie metalowe wagony i lokomotywy. Można się wśród nich przechadzać, wchodzić do środka, robić zdjęcia. Niektórzy tak polubili to miejsce, że nawet przyjeżdżają tu z własnym grillem i całą rodziną siedzą, jedzą i podziwiają. To są prawdziwi entuzjaści!

Morze jest tak blisko!

Z mocnym postanowieniem odkrywania Kaszub rozpoczęliśmy przygotowania do urlopu. Okazało się, że spędzenie urlopu na Kaszubach to będzie dla nas wyzwanie. Bo o Kaszubach wiedzieliśmy bardzo niewiele, choć są one tak blisko. Zakasaliśmy rękawy i ostro wzięliśmy się do planowania. Na pierwszy ogień poszedł internet i stopy papierowych ulotek oraz przewodników. Naiwnie stwierdziliśmy, że skoro Kaszuby są tak blisko, to będziemy nocować w domu w Gdyni, a każdego dnia dojeżdżać do interesujących nas atrakcji. Jeszcze bardziej naiwnie uznaliśmy, że skoro to tak blisko, to będziemy mieli jeszcze sporo czasu na pisanie codziennych relacji na blogu, aby inni - mogąc śledzić trasę naszej podróży - korzystali z pomysłów i, oszczędzając czas oraz energię, również zainteresowali się odkrywaniem przez nas miejscami.

Jest jeszcze tyle do okrycia...

Wymienione miejsca to tylko nieliczne przykłady tego, co udało nam się zobaczyć, zwiedzić i przeżyć w czasie naszej kaszubskiej przygody. Nie wspominałam nawet o aktywnym wypoczynku z kijkami od nordic walking, z którymi można wyjść na trasę z bazy w Hejtusie, o Muzeum Wsi Słowińskiej w Klukach, do którego warto pojechać, planując pobyt w Czołpinie, o zamku pałacu w Rzucewie, w pobliżu którego zorganizowano Osadę Łowców Fok, o współczesnej ruinie zamku w Łapalicach, o kultowej wytwórni ceramiki rodziny Neclów w Chmielnie, o muzeum na zamku w Bytowie czy o miejscu, gdzie można spotkać egzotyczne zwierzęta, pogłaskać gekona, wziąć na ramiona węża czy pogadać z papugą. Nie starczyłoby tu miejsca, żeby opowiedzieć o tym, co udało się zobaczyć w ciągu tych krótkich dziesięciu dni. Wszystko, co zwiedziliśmy i przeżyliśmy, opisaliśmy na naszym blogu. Na stronie www.ruszajwdroge.pl/kaszuby umieściliśmy 10 pomysłów na jednodniowe tematyczne wycieczki po Kaszubach. Każdy znajdzie tu coś dla siebie.

Przyjdź, posłuchaj i ruszaj w drogę!

O Kaszubach, ale też o innych ciekawych miejscach wartych zwiedzenia w Polsce opowiadamy także na spotkaniach i warsztatach podróżniczych Klubu Polskiego Podróżnika. Rozdajemy na nich gotowe plany regionalnych wycieczek oraz darmowe mapy i przewodniki od zaprzyjaźnionych organizacji turystycznych. Jeśli ktoś z Koleżanek i Kolegów myśli o urlopie w Polsce oraz lubi podróżnicze opowieści, to zapraszam serdecznie na kolejne spotkanie. Spotykamy się regularnie w Trójmieście i w okolicach, a terminy spotkań zawsze publikujemy na klubowej stronie www.klub.ruszajwdroge.pl. Do zobaczenia!

Katarzyna Marczevska – radca prawny; została prawnikiem, choć chciała dziennikarzem. Jej miłość to czytanie, pisanie, kawa i Maciej. Oczywiście w odwrotnej kolejności.

Katarzyna Marczevska radca prawny; została prawnikiem, choć chciała dziennikarzem. Jej miłość to czytanie, pisanie, kawa i Maciej. Oczywiście w odwrotnej kolejności.

Wyścig z lasem, czasem i kompasem, czyli... I Rajd Przygodowy o Puchar Dziekana OIRP w Gdańsku

Zgodnie z zapowiedziami na początku września tego roku prawnicy, a wśród nich sędziowie, adwokaci i radcy prawni wzięli udział w Rajdzie Przygodowym (Adventure Race). W poprzednim numerze biuletynu przybliżyłam formę tej dyscypliny sportu, a więc tutaj tylko krótkie przypomnienie.

Rajd Przygodowy to forma zorganizowanego wyścigu z czasem. Uczestnicy zmierzają do mety non stop. Startują w zespołach dwu- lub czteroosobowych (są też rajdy dla zawodników preferujących starty solo). Poruszają się w terenie, zgodnie z otrzymaną od organizatora mapą, wyszukując punktów kontrolnych na niej wyrysowanych. W terenie punkty oznaczone są biało-pomarańczowymi lampionami, a po ich odnalezieniu trzeba na karcie startowej potwierdzić swoją obecność, używając specjalnego perforatora. Uczestnicy radzą sobie sami, bez pomocy osób trzecich, sami wybierają trasę marszu.

Trudność Adventure Racing polega przede wszystkim na uprawianiu aktywności fizycznej trwającej ciągle przez kilka-, kilkanaście godzin (tzw. trasa SPEED) albo kilka dni (trasa EXTREEM), a do tego trzeba przygotować się jeszcze na kilka dyscyplin sportowych, takich jak: rower (MTB), bieg, trekking, rolki, kajak czy nawet pływanie. Na okrasę organizatorzy dodają zadania specjalne, czasem klasyczne, np. w postaci wspinaczki, tyrolki lub zjazdu na linie, ale również inne, mniej standardowe zadania, wymagające np. znajomości alfabetu Morse'a, logicznego myślenia lub chociażby wiedzy szkolnej.

I Rajd Przygodowy o Puchar Dziekana OIRP w Gdańsku połączył trzy trasy: klasyczną, choć krótką jak na istniejące standardy, Trasę Adventure Race o długości 60 km, Trasę Rodzinną, pieszą, liczącą 20 km, i Trasę Turystyczną, której uczestnicy, w tym najmłodsi, mieli do pokonania 5 km w trudnym terenie.

Baza w Parchowie na Kaszubach

Organizator naszego rajdu, Navigatoria Adventure Racing Team wraz z kierownikiem Rafałem Adametzem, stawiał się w komplecie na miejscu już na dzień przed startem pierwszych zespołów. Zadaniem Navigatorii było przygotowanie bazy rajdu na ciepłe przyjęcie uczestników i rozłożenie punktów kontrolnych. Jak potem mieliśmy okazję to sprawdzić, wszystko zostało sprawnie zorganizowane, a punkty rozmieszczone w takich miejscach, aby przypadkiem nie udało się ich zbyt łatwo zobaczyć.

Adventure Race, czyli mokro, ale płytko

Trasa Adventure Race ruszyła kilka minut po 10.00. Na starcie stanęło osiem zespołów dwuosobowych, a wśród nich adwokaci i radcowie prawni. Z uwagi na niewielką liczbę zespołów wszyscy startowali w jednej kategorii, ale mieliśmy zarówno zespoły MM i KK, jak i MIX-y. Na starcie odbyło się głośno odliczanie i poszli... Pierwszy etap był etapem rowerowym, ale nie prowadził po ubitych drogach i asfaltach. Do punktów kontrolnych trzeba było czasami pokluczyć po wąskich leśnych ścieżkach, przebrodzić rzeczkę lub pobiegać w mokrej trawie. Peleton rozciągnął się podczas brodenia w rzece. Część kolarzy bez wahania wskoczyła od razu do wody i popędziła dalej, ale byli też tacy, którzy zastanawiali się nad wariantem objechania brodu. Ostatecznie chyba wszyscy przeszli bród, choć nie mam pewności, bo z teamową koleżanką popędziłam za pierwszym zespołem - Łukaszem i Jarkiem, którzy oddalali się niebezpiecznie.

Etap MTB kończyliśmy w Sulęczynie, aby tam przesiąść się z roweru na kajak. I tu zaczął się najtrudniejszy etap. Na początku nic nie zapowiadało nadmiernych przeszkód. Wiosłowaliśmy z Kasią ile sił, aby gonić chłopaków, i jeszcze było wesoło. Po drodze odbyliśmy krótką sesję fotograficzną, bo z aparatem zasadził się na uczestników Piotr Łopuchin, fotograf rajdu.

Za naszymi plecami czułyśmy oddech rywali, warto było przyspieszyć i tak dołpnęliśmy jeziorem Węgorzyno do Słupi. Tam zaczęła się walka z niskim stanem wody, wystającymi kamieniami i zdradzieckim nurtem. Pozostałe zespoły też miały podobne kłopoty. Wszyscy zapamiętamy na długo 16-kilometrowy spływ Słupią. Mniej więcej pośrodku etapu kajakowego czekało na nas zadanie specjalne - strzelanie z łuku. Niezwykle trudno rozgrzać zziębnięte ręce i trafić choć w brzeg tarczy. Uff - udało się, i z tego, co mi donosili pozostali uczestnicy, łuk zaliczyliśmy wszyscy.

Potem już tylko Jezioro Żukowskie i wysiadka z kajaka. Na przepaku i punkcie kontrolnym dowiedzieliśmy się, że jesteśmy drugie, przed nami dzielnie napierali Łukasz i Jarek. Później okazało się, że część zespołów nie była w stanie wyjść już z kajaka na kolejny etap - trekking. Niektórzy zrezygnowali jeszcze podczas kajaków. Nieważne, liczyło się to, że podjęli wyzwanie, stanęli na starcie i walczyli dzielnie do granic swoich możliwości. Gratulacje również dla kolegów adwokatów za dotrzymanie kroku i koleżeńską rywalizację.

Trekking, w porównaniu do kajaka, był samą przyjemnością. Było po prostu sucho! Niektóre zespoły wykazały się autorską interpretacją zapisów regulaminu rajdowego, i tak np. Adam i Tomek postanowili, poczynając od trekkingu, ominąć kolejny etap rowerowy i biec wprost do bazy. Ponad 20 km po lesie, także późnym wieczorem po zmierzchu. Punkty kontrolne na trekkingu były dość łatwo ustawione i nawigacyjnie nie sprawiały raczej nikomu problemów.

Kilku zespołom udało się zakończyć etap trekkingowy w strefie zmian, gdzie dodatkowo mieliśmy do zaliczenia kilka punktów z tzw. BnO, czyli biegu na orientację. Mapa do takiego biegu różni się od ogólnej mapy rajdu szczegółowością. Punkty rozmieszczone zostały przez zespół Navigatorii w zagłębieniach terenu, na drzewach, w strugach i innych tego typu miejscach. Po wykonaniu BnO Arek Witer z Navigatorii czekał na nas z zadaniem specjalnym polegającym na pokonaniu slackline, taśmy rozpiętej kilkadziesiąt centymetrów nad ziemią. Kto chciał, mógł popisać się zdolnościami chodzenia po linie. Podobno najlepiej radzili sobie narciarze.

Ostatni etap rowerowy przyszło nam jechać w deszczu, błocie, a do tego końcówka przypadła już po zmierzchu. Cóż... nie było łatwo. Punkt kontrolny nr 12 jak na złość nie dawał się szybko odnaleźć, a potem zamiast jechać przedzieraliśmy się przez krzaki, groble i płoty, aby w końcu na 4 minuty przed limitem czasu wpaść na metę.

Tam dowiedzieliśmy się, że Jarek i Łukasz byli dobrą godzinę przed nami, a za nami napierają jeszcze Andrzej i Sławek. Adam i Tomek dobiegli zamiast dojechać, ale liczył się przecież duch walki. Pozostałych spotkałyśmy w bazie, przy ognisku.

Turystycznie i rodzinie

Sprawna nawigacja była też w cenie na Trasach Turystycznej i Rodzinnej. Niestety, nie mogłam być tam ciałem, choć duchem wspierałam wszystkich uczestników, bo prawie wszyscy debiutowali w tej dyscyplinie sportu.

Z relacji Pawła i Marcina dowiedziałam się, że Trasa Turystyczna obfitowała w zaskakujące nawigacyjnie miejsca ukrycia punktów kontrolnych. Apel do budowniczych tras na przyszły rok: dokładniejsza mapa i trochę łatwiej, żeby zachęcić więcej osób. Niemniej na tej samej trasie Dream Team z naszej OIRP Gdańsk poradził sobie śpiewająco, zwyciężając ze znaczną przewagą, i już wszyscy członkowie zespołu zapowiedzieli się na przyszły rok. Było nam również bardzo miło gościć na liście startowej przedstawiciela Temidy, co bardzo cieszy, że z wiadomością o rajdzie udało nam się dotrzeć nie tylko do jednej prawniczej grupy zawodowej.

Trasa Rodzinna zgromadziła najwięcej uczestników, wystartowali także juniorzy i seniorzy. Pięciokilometrowa ruta nastęrczyła trochę trudności, ale wszystkim udało się odnaleźć po parę punktów kontrolnych. Pozdrawiam najmłodszą uczestniczkę Lenę, która nie ukończyła jeszcze dwóch lat, a już dzielnie z rodzicami napierała całą trasę. Wszyscy najmłodszy doskonale radzili sobie też z pogodą, bo nie rozpieszczą w końcówce rywalizacji.

Zabawy w bazie, ognisko z poczęstunkiem i nagrody

Jeszcze przed przybyciem ostatnich zawodników w bazie rajdu rozegrano zawody w przeciąganiu Mitsubishi Outlander. Rywalizacja była zacięta, linę ciągnęli i dzieci, i dorośli, no i w końcu udało się pokonać auto, drgnęło, a potem ruszyło, przetaczając się kilkadziesiąt centymetrów. Późnym wieczorem wszyscy zgromadziliśmy się wokół ogniska. Trzeba było obowiązkowo spróbować przygotowanych specjalnie na rajd bigosu, kiełbasek, żurku i innych smakołyków. Motor Centrum Gdańsk i Mitsubishi na osłodę rajdowych trudów zaskoczyli nas miłą niespodzianką. Nagrodą za zajęcie pierwszego miejsca na Trasie Adventure Racing był weekend z samochodem Mitsubishi Outlander. Jarek i Łukasz odebrali nagrodę za zasłużenie. Pozostali uczestnicy za zajęcie 1, 2 i 3 miejsca na każdej z tras otrzymali pamiątkowe puchary.

Mam nadzieję, że w przyszłym roku uda się nam zorganizować jeszcze lepszą imprezę, gromadząc co najmniej trzy razy tyle chętnych. W tym roku było nas ponad 60 osób. W wydarzeniu wzięli udział przedstawiciele kilku zawodów prawniczych i liczę na ich obecność także za rok. Śledźcie stronę internetową OIRP w Gdańsku, nasz profil na Facebooku i newsletter. Kolejny rajd najprawdopodobniej już w maju 2016!

Poniżej pierwsze trójki ze wszystkich tras:**Trasa Adventure Race (60 km)**

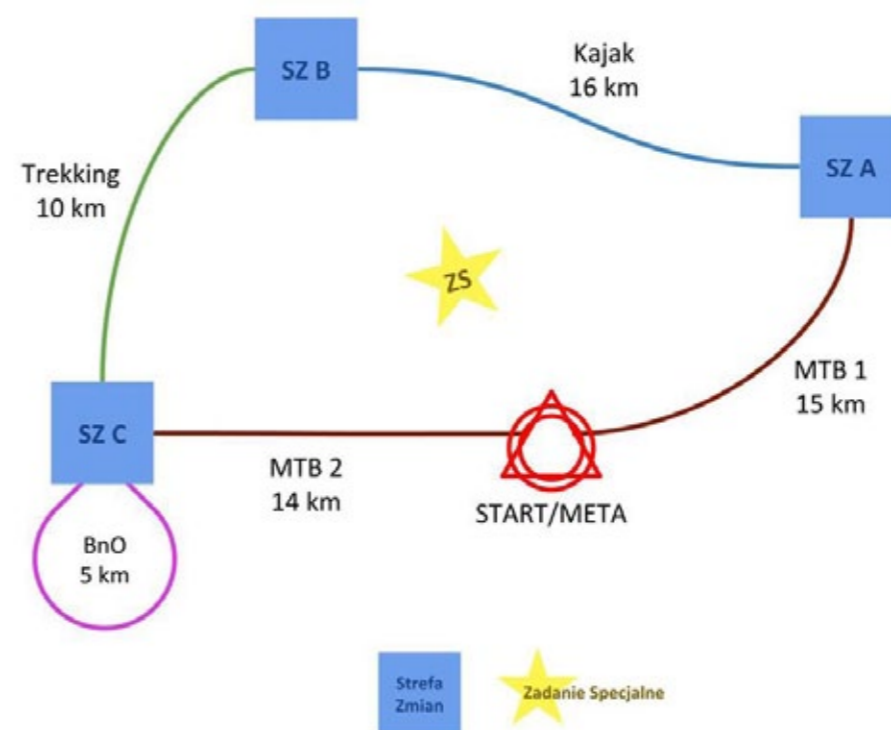
I miejsce - Jarosław Mydlarski i Łukasz Kowalczyk
II miejsce - Katarzyna Kinowska i Anna Kluczek-Kollar
III miejsce - Sławomir Surdy i Andrzej Nosidlak

Trasa Turystyczna (20 km)

I miejsce - Michał i Katarzyna Urbanowie, Magda Brałkowska i Anna Gieremek
II miejsce - Marcin Drzewicki i Paweł Abramik
III miejsce - Krzysztof i Rafał Terleccy, Aleksander Skrzypiński

Trasa Rodzinna (5 km)

I miejsce - Jan, Ada, Oliwka i Iga Suchankowie
II miejsce - Jerzy i Henryka Moskowie
III miejsce - Anna, Helena, Urszula, Michał i Katarzyna Markiewiczowie i Jakub Mosek

fol. Piotr Łopuchin

fol. Piotr Łopuchin

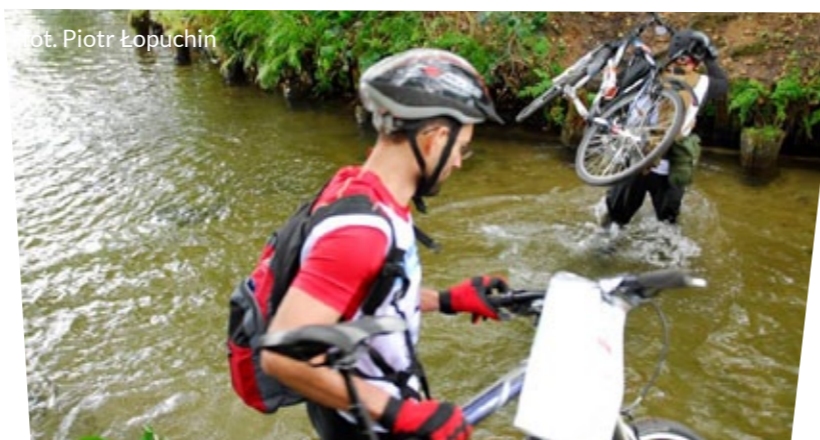
fol. Piotr Łopuchin

fol. Piotr Łopuchin

fol. Piotr Łopuchin

fol. Piotr Łopuchin

Biec sercem radczynie prawne w biegu maratońskim

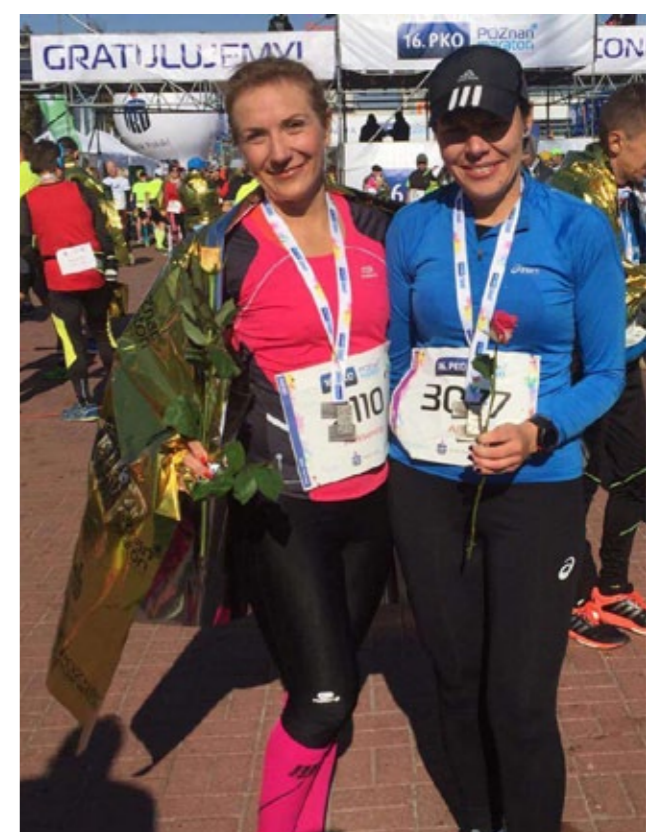
Nasze Koleżanki – Aleksandra Worzała oraz Anna Stępień Sporek ukończyły z fantastycznym czasem poznański maraton. Gratulujemy z całego serca! Zapraszamy do lektury relacji z biegu autorstwa Oli i zachęcamy do biegowego szaleństwa. Może nie od razu maraton, ale trochę ruchu i wytchnienia od zawodowych zobowiązań każdemu się przyda.

Udział w 16 PKO Poznań Maraton w dniu 11 października 2015 roku był moim trzecim startem w maratonie, zaledwie po półtora roku od pierwszego treningu biegowego, oscylującego w granicach 3,5 km. Mając doświadczenie ze startów na królewskim dystansie, do stolicy Wielkopolski zmierzałam z założeniem złamania magicznej dla wielu biegaczy granicy 4 godzin. O ile obawiałam się zbyt małej liczby wybiegań treningowych powyżej 25 km, o tyle miałam świadomość, że od kilku miesięcy ciężko pracuję na siłowni, ćwicząc ze sztangami i kettlebellami, a zatem mięśnie głębokie i siła biegowa są moimi atutami.

Bo biegacz to nie tylko nogi, to cały organizm, to silne plecy, brzuch i ręce. Pokonanie 42 km i 195 m każdorazowo jest wyzwaniem dla organizmu – zarówno dla ciała, jak i psychiki. Nie bez przyczyny mówi się, że biegacz pokonuje pierwszy etap biegu siłą nóg, drugi – głową, a trzeci – sercem. Bóle nóg wskutek wielogodzinnych uderzeń o asfalt doskwierają niemal każdemu, często towarzyszą temu także kolki i skurcze. Trzeba mieć zatem silną motywację oraz dużo siły wewnętrznej a także kochać bieganie, aby w tym wielogodzinnym szaleństwie uczestniczyć.

Poznań przywitał przeszło 7 tysięcy biegaczy mrozem, zimnym wiatrem niebieskim niebem i słońcem. Maraton ma tę przewagę nad innymi biegami ulicznymi, że każdy z biegaczy czuje dużą pokorę wobec dystansu – przez 3, 4 czy 5 godzin biegu może wydarzyć się wszystko, ale jednocześnie każdy tryska energią, na starcie nie ma osób, które by się nie uśmiechały, nie przybijały sobie piątki, nie życzyły powodzenia. Dla mnie, zarówno minuty na starcie, jak i cały bieg były uczestnictwem w festiwalu radości.

Na starcie wszyscy śpiewają „Wyginam śmiało ciało, dla mnie to...mało!” a spiker krzyczy, że jak dla kogoś 42 km to on się poddaje. Trzy, dwa, jeden, start.....i ruszyli. Pierwsze 12 km biegu było z górki, dzięki czemu organizm nie był nadto forsowany a stosunkowo szybki bieg zapewniał przewagę czasową w stosunku do poczynionych założeń biegowych. Mijając 10 km, zauważyłam że zbliżam się do koleżanki Anny Stępień – Sporek, biegnącej z debiutującym mężem, wobec czego przyspieszyłam, aby się przywitać i choć kilka kilometrów pokonać wspólnie. Krótka rozmowa, wymiana informacji o założeniach na bieg, wzajemne uśmiechy. Nawet nie zauważyłam, kiedy mijaliśmy 14 km. Po pewnym czasie, każdy z nas się rozłączył, co wynikało z różnych możliwości organizmu. Ania pognęła do przodu.

fot. Piotr Łopuchin

fot. Piotr Łopuchin

Motor Centrum
Twoje Centrum Motoryzacji

Specjalna oferta Mitsubishi dla członków OIRP w Gdańsku tylko w Motor Centrum.

Dowiedz się więcej w Salonie.

Motor Centrum
Gdańsk, ul. Miałki Szlak 4/8

www.motorcentrum.pl

fot. Piotr Łopuchin

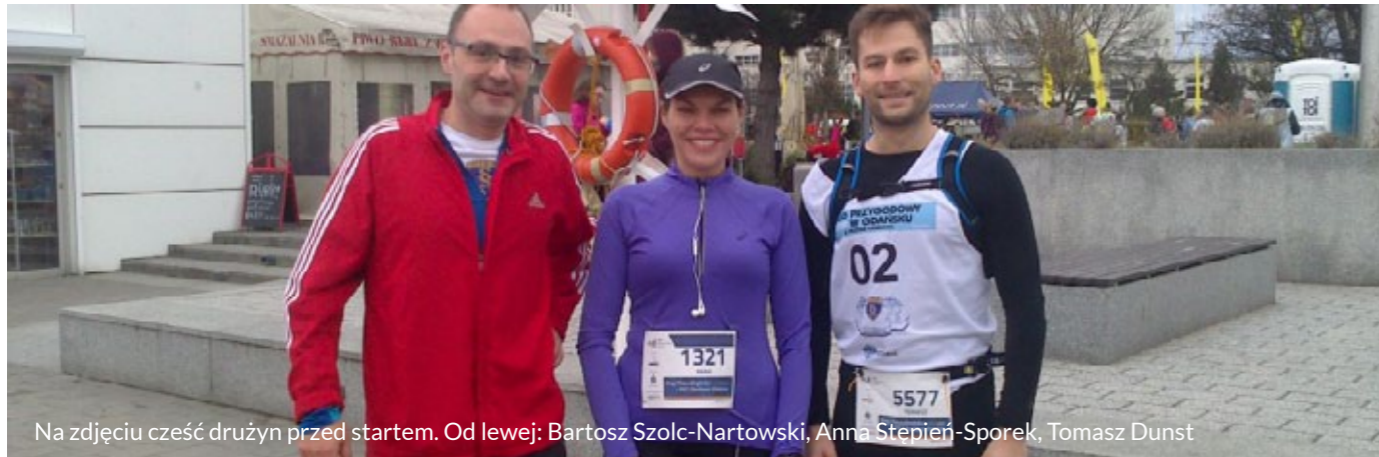
Mijały kolejne kilometry, nawet nie wiem kiedy, w dużej mierze dzięki cudownym kibicom, tysiącom Poznaniaków, którzy wyszli w mroźny poranek krzyczeć, machać, uśmiechać się, dopingować. Setki malutkich dzieci przybijały na trasie piątki i trzymały tabliczki, że jak będą duże, to też zostaną maratończykami. Kilometry podczas których biegacz otrzymuje nieograniczone pokłady życzliwości od obcych osób są niesamowitym doświadczeniem w sytuacji mocnego wyczerpania organizmu. Pamiętam bodaj na 33 km, jak chwilę szłam, łapiąc oddech i pijąc żel energetyczny, a kibicujący Strażnik Miejski odczytał moje imię na numerze startowym i krzyknął: „Dalej Ola, ja w Ciebie wierzę”. Nie można zawieść takich ludzi. Więc biegnie się dalej. Dla siebie i dla Strażnika Miejskiego, i dla setek innych osób, które Cię wspierają. Bo bohaterami dnia są i maratończycy, i kibice.

Mając świadomość równego tempa oraz wypracowanej nadwyżki czasowej na pierwszych 21 km, od ok. 35 km wiedziałam, że jeśli nie wydarzy się nic nadzwyczajnego – skurcz w klatce piersiowej czy mięśni, pobiję rekord życiowy i złamię 4 godziny. To dodawało siły. 37 km i przebiegnięcie po płycie Stadionu Lecha Poznań. Ostatnie 5 km biegu... Ból nóg i skurcze łydek coraz bardziej doskierwały, więc należało udać się do głowy i serca. „Jesteś silna, to tylko 4 km, przecież nie jesteś zmęczona, tylko nogi Cię trochę boją, masz tyle czasu do 4 godzin, że byś mogła iść, ale maraton się biegnie, więc dawaj”. Monologi cechują maratony. Dodatkowo pamięć odtwarza smsy od przyjaciół, „Oleńko, wiemy że dasz radę, bez 3:59 nie wracaj”. Na 39-41 km wszystko jest ważne, każde najmniejsze wsparcie staje się siłą napędową. Są setki ludzi, którzy idą, walczą ze słabościami organizmu, a Ty biegniesz, może koślawo, z bólem na twarzy, ale jednak bo uświadamiasz sobie, ile osób Cię wspiera i duchowo biegnie z Tobą.

Ostatnie 1.000, 800, w końcu 400 metrów, runda honorowa, mnóstwo kibiców, mobilizacja, szybki finisz. W końcu meta. Zerkam na zegarek, wyśnione na ten rok 3h:55min:52s. Łzy same napłynęły do oczu a do głowy myśl, „Udało się, przebiegłaś, zrobiłaś to, brawo”. Pierwszy raz jestem tak wzruszona po biegu.

W tłumie dostrzegam Anię Stępień – Sporek z piękną życiówką 3h:56:16s. Odbieramy medale, róże, robimy zdjęcia. Jesteśmy niesamowicie szczęśliwe, ale i zmęczone. Regeneracja organizmu po maratonie trwa do miesiąca. Zasłużona chwila przerwy podczas której można snuć plany startowe na kolejny rok. Bo bieganie uzależnia.

Bieg Niepodległości 2015

Na zdjęciu cześć drużyn przed startem. Od lewej: Bartosz Szolc-Nartowski, Anna Stępień-Sporek, Tomasz Dunst

Nasza drużyna biegowa ma za sobą kolejny start. Bieg Niepodległości 2015. W zasadzie biegnie się go dla przyjemności, październik to już miesiąc biegowego spowolnienia i odpoczynku przed budowaniem formy na następny sezon. Tym niemniej czasem udaje się niejako „z rozpędu” uzyskać całkiem dobre rezultaty. Tak było i tym razem. Gratulacje dla całej drużyny!

Dodajmy, że w biegu wzięto udział blisko 7 tys. biegaczek i biegaczy. Było to prawdziwe sportowe święto. Pogoda idealna dla biegaczy, choć miejscami trochę wiało. Ogromne wyrazy uznania oczywiście dla Oskara, Marcin wyśrubował swój rezultat poniżej 40 min., co budzi ogromny szacunek, Tomek z Jarkiem gonili wiatr od morza... Dziewczyny pobiegły z ogromną energią i temperamentem i ciągle poprawiają swe czasy!

Oskar Przysiężny – 32:17 (10 miejsce!)
 Marcin Muza – 39:15!
 Tomasz Wolny-Dunst – 42:05
 Jarosław Krzyk – 44:53
 Bartosz Szolc-Nartowski – 46:27

Aleksandra Worzała – 48:00
 Anna Stępień-Sporek – 50:04
 Marcin Frymark – 53:55
 Tomasz Wolański – 57:53
 Patrycja Sak – 58:30

Radcowie prawni w Bieszczadach

Prezentujemy relację naszej radczynie prawnej Oli Worzały z XII Rajdu Bieszczadzkiego Radców Prawnych. Zapewne, po jej przeczytaniu, wielu z nas zdecyduje się w przyszłym roku na męczącą i długotrwałą podróż po polskich drogach i rekompensując ten trud wędrowanie bieszczadzskimi szlakami. Zapraszamy do lektury!

Po wielu zachwytach nad pięknem Bieszczad, zwłaszcza w porze złotej, polskiej jesieni, podjęłam decyzję o wzięciu udziału, wraz z grupą znajomych, w XII Ogólnopolskim Rajdzie Bieszczadzkiem Radców Prawnych. Przeszło 11 godzin tułaczki po drogach pozostawiających wiele do życzenia, zwłaszcza za Radomiem, późnym wieczorem dotarliśmy do celu. Kilkadziesiąt domków górskich położonych w sosnowym lesie, pośrodku polana i niebo zasłane gwiazdami u góry. Wyglądało na to, że miejsce docelowe wynagrodzi trudy podróży. Pierwsza impreza integracyjna odbywała się przy grillu, pod drewnianą wiatą. Jakie było zdziwienie moje i przyjaciół, gdy dochodzące koleżanki i koledzy z okręgowych izb radców prawnych z całej Polski, rzuciły się w ramiona i z uśmiechem krzyczały: „Wiesiek, jak super że jesteś”, „Kaśka, ach, miałam nadzieję że przyjedziesz”, „Magda to Ty?”. Widać było, że Ci co byli tu wcześniej, nawiązywali przyjaźnie i chętnie powracali.

Pierwszy wieczór potwierdził przypuszczenia. Każdy z każdym się witał, uśmiechał, zadawał klasyczne pytanie – która Izba, dzięki czemu wzięliśmy udział w rajdzie? Każdy z każdym się witał, uśmiechał, zadawał klasyczne pytanie – która Izba, dzięki czemu wzięliśmy udział w rajdzie? Każdy z każdym się witał, uśmiechał, zadawał klasyczne pytanie – która Izba, dzięki czemu wzięliśmy udział w rajdzie? Każdy z każdym się witał, uśmiechał, zadawał klasyczne pytanie – która Izba, dzięki czemu wzięliśmy udział w rajdzie?

Drugi dzień, przynajmniej, wraz z koleżankami z Izby warszawskiej oraz kolegą z OIRP w Gdańsku Michałem Urban, odłączyliśmy się od grupy, która wyruszyła na zwiedzanie Przemyśla i Krasicy i pod przewodnictwem Michała, z mapą i kompasem wyruszyliśmy na marsz po leśnej części Bieszczad, poza szlakiem, przed siebie. 14 km wędrowka pozwoliła na zdobycie Dzidowej (713 m n.p.n.), Patryji (782 m n.p.n.) oraz Łysego Wierchu (815 m n.p.n.). Odkryliśmy mnóstwo grobów nieznanym żołnierzom, którzy polegli w 1915 roku. Na większości z nich znajdowały się zardzewiałe saperki. Ujmujący widok. Kilkakrotnie na trasie marszu trafialiśmy na polany, na których z przyjemnością wygrzewaliśmy się na słońcu.

Wieczorem odbyła się uroczysta kolacja w Karczmie nad Jeziorem Solińskim, podczas której zostały przekazane podarunki dla dzieci z placówek wychowawczo-oświatowych Gminy Baligród. Zabawa taneczna trwała do późnych godzin nocnych, przy czym o 7.15 – już 4 osobowa ekipa morsów – rozpoczęła kolejny dzień od kąpieli w potoku, co dawało wspaniałą regenerację ciała i zastrzyk pozytywnej energii na cały dzień.

Ostatni dzień Rajdu upłynął nam na kolejnej 15 km wędrówce, tym razem na Małą i Wielką Rawkę. Zachwyciły mnie lasy jarzębinowe, mieniące się w słońcu soczystą czerwienią i nie mające kresu połoniny. Wspaniale było położyć się wśród traw (mimo bardzo zimnego wiatru) i patrzeć w dal, wyłączyć się całkowicie. Następnie dotarliśmy do Klemenaros, czyli trójstyku granicznego – miejsca gdzie łączy się Polska z Ukrainą i Słowacją. Przyjemnie było posłuchać pana grającego Stare Dobre Matżeństwo, przywitać się z grupą Słowaków, zrelaksować z przyjaciółmi, jedząc kanapki.

Na zakończenie Rajdu, po degustacji win i serów z baczki, do późnych godzin nocnych śpiewaliśmy przy ognisku. Nie wiem, czy to magia Bieszczad czy fakt, że przebywa się na końcu świata, gdzie trudno o zasięg i nagle liczy się relacja z drugim człowiekiem i tylko ona, ale wyjeżdżając każdy miał odczucie, że chce wrócić tu za rok. I pierwszego dnia kolejnego Rajdu krzyknąć: „Michał to Ty? A gdzie Dorota? Cudownie Was znowu widzieć!”.

Aleksandra Worzala

Anna Palicka Z problematyki roszczeń z tytułu zdarzeń medycznych

Wzorując się na systemach nordyckich, z dniem 1 stycznia 2012 roku polski ustawodawca wprowadził nowy model odpowiedzialności przewidujący uzupełnienie odpowiedzialności cywilnej szczególnej postaci ubezpieczeniem bez winy, czyli tzw. Ubezpieczeniem NFPI - No Fault Patient Insurance. Ustawą z dnia 28 kwietnia 2011 roku o zmianie ustawy o prawach pacjenta i rzeczniku praw pacjenta oraz ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczeń Komunikacyjnych znowelizowano ustawę z dnia 6 listopada 2008 roku o prawach pacjenta i rzeczniku praw. Skutkiem czego było dodanie z dniem 1 stycznia 2012 roku nowego rozdziału ustawy - „Zasady i tryb ustalania odszkodowania i zadośćuczynienia w przypadku zdarzeń medycznych”. Nowo wprowadzony system kompensacji szkód miał umożliwić pacjentom lub ich spadkobiercom uniknięcie kosztownej, długotrwałej i de facto trudnej drogi sądowej w celu dochodzenia roszczeń odszkodowawczych. Jako alternatywa dla sądów miał zagwarantować możliwość uzyskania szybkiej rekompensaty za szkody poniesione w związku z udzielaniem świadczeń zdrowotnych w szpitalach.

Pozasądowy system kompensacyjny w zakresie orzekania o zdarzeniach medycznych opiera się na działalności wojewódzkich komisji do spraw orzekania o zdarzeniach medycznych (dalej jako: komisje). W skład komisji wchodzi specjalistów z dziedzin medycyny i prawa, organizacji pacjentów, Ministerstwa Zdrowia i rzecznika praw pacjenta. Warunkiem jest jednak, aby do zdarzenia medycznego będącego następstwem udzielania świadczeń zdrowotnych doszło w szpitalu w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej. Natomiast pod pojęciem zdarzenia medycznego należy rozumieć zakażenie pacjenta biologicznym czynnikiem chorobotwórczym, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia i śmierć, będące następstwem niezgodnych z wiedzą medyczną: diagnozy, leczenia lub zastosowania produktu leczniczego.

Głównym celem znowelizowanej ustawy z dnia 6 listopada 2008 roku o prawach pacjenta i rzeczniku praw pacjenta było skrócenie czasu dochodzenia roszczeń przez poszkodowanych pacjentów lub ich spadkobierców. Zasadniczo komisja powinna wydać decyzję nie później niż 4 miesiące od dnia złożenia kompletnego wniosku, a następnie w terminie 7 dni po wydaniu orzeczenia sporządzić jego uzasadnienie. W dalszej kolejności każda ze stron, po otrzymaniu orzeczenia wraz z uzasadnieniem, może w ciągu 14 dni złożyć wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. Taki wniosek rozpatruje się w terminie 30 dni od daty jego złożenia. W porównaniu do sądów powszechnych to niewątpliwie ekspresowe tempo.

Komisja wydaje pozytywne dla pacjenta rozstrzygnięcie, gdy stwi-

erdzi, że postępowanie szpitala było niezgodne z aktualną wiedzą medyczną. Co istotne, komisja orzeka o zdarzeniach medycznych, a nie o winie. Tym samym pacjent nie musi, tak jak w ramach postępowania przed sądem powszechnym, udowodnić winy, ponieważ to komisja stwierdza, czy szpital zachował, czy też nie obowiązujące standardy medyczne. W razie negatywnego rozpatrzenia wniosku przed komisją, w odróżnieniu od postępowania toczącego się przed sądem, wnioskodawca nie musi liczyć się z zagrożeniem utraty sporych środków finansowych. Oprócz opłaty od wniosku (tj. 200,00 złotych) musi ponieść koszty wygenerowane przez komisję, w tym zapłacić za opinię biegłego. Jednakże w dalszym ciągu stawki te są nieporównywalnie mniejsze w odniesieniu do stawek obowiązujących w postępowaniu sądowym.

Wydając orzeczenie, komisja nie orzeka jednocześnie o wysokości odszkodowania czy zadośćuczynienia. Dopiero ubezpieczyciel (względnie szpital, jeżeli nie posiada ubezpieczenia od zdarzeń medycznych) za pośrednictwem komisji przedstawia wnioskodawcy, w terminie 30 dni od dnia bezskutecznego upływu terminu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy lub doręczenia orzeczenia komisji o zdarzeniu medycznym wydanego w wyniku złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, propozycję odszkodowania lub zadośćuczynienia. Jeżeli zakład ubezpieczeń (względnie szpital) nie przedstawił w przepisany termin propozycji wysokości świadczenia, jest on zobowiązany do wypłaty tego świadczenia w wysokości wskazanej we wniosku, jednakże nieprzekraczającej ustawowej kwoty maksymalnej.

Dlaczego pomimo niskich kosztów postępowania i stosunkowo krótkiego czasu trwania tego postępowania pacjenci w dalszym ciągu wolą kierować swoje kroki do sądów powszechnych?

Jedną z przyczyn z całą pewnością są niskie rekompensaty proponowane im za szkody materialne i niematerialne wynikłe podczas leczenia. Maksymalna wysokość świadczenia (odszkodowania i zadośćuczynienia) z tytułu jednego zdarzenia medycznego w odniesieniu do jednego pacjenta w przypadku zakażenia, uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia pacjenta może wynosić 100 000,00 złotych, zaś w przypadku śmierci pacjenta 300 000,00 złotych. Podczas gdy w sądach kwoty te mogą być znacznie wyższe. Dodatkowo szczegółowe warunki ustalania wysokości świadczenia w przypadku stwierdzenia zdarzenia uregulowane są w rozporządzeniu ministra zdrowia z dnia 27 czerwca 2013 roku. Jednakże ustawodawca nie określił minimalnej kwoty, którą szpital lub ubezpieczyciel musi zaproponować pacjentowi za konkretne rodzaje zdarzeń. Wprowadzenie takich minimalnych kwot pozwoliłoby przeciwdziałać przypadkom, w których wnioskodawcom proponowane są rażąco niskie

odszkodowania. Również rzecznik praw pacjenta Krystyna Barbara Kozłowska uważa, że należy ustalić dolną granicę odszkodowań. W ocenie pani rzecznik „zapropozowanie przez szpital w województwie dolnośląskim rodzicom zmarłego dziecka odszkodowania w wysokości 1 zł musi budzić negatywne emocje”. Ostatecznie wnioskodawcy nie decydują się na proponowane przez szpitale kwoty ze względu na ich absurdalnie wręcz niewielką wysokość. Natomiast dopiero przyjęcie oferowanych pieniędzy zamyka drogę do postępowania sądowego. W efekcie oferowanie tak radykalnie niskich kwot powoduje, że pacjent idzie do sądu i niepotrzebnie przechodzi tę samą ścieżkę, mianowicie najpierw przed komisją, a potem w sądzie. Dodatkowo, abstrahując już od wysokości kwot, w ramach dochodzenia roszczeń przed komisjami, będącego de facto trybem administracyjnym, nie można dochodzić renty od ubezpieczyciela. To zaś samoistnie ogranicza krąg przypadków, które są rozpatrywane przez komisje do przypadków błędów medycznych skutkujących nieznacznymi konsekwencjami.

Małe, nierzadko wręcz symboliczne pieniądze nie zamykają listy przyczyn, dla których pacjenci w dalszym ciągu kierują się chętniej do sądów. Kolejnym aspektem jest brak gwarancji wypłaty roszczenia po uzyskaniu orzeczenia komisji o zdarzeniu medycznym. Co prawda rozwiano już wątpliwości odnośnie prawidłowości stosowania norm prawnych w zakresie prowadzenia postępowania egzekucyjnego na podstawie zaświadczenia komisji. Zgodnie ze stanowiskiem ministra sprawiedliwości z dnia 20 stycznia 2014 roku „zaświadczenie wojewódzkiej komisji stanowi tytuł wykonawczy będący podstawą egzekucji i może być wraz z wnioskiem o wszczęcie egzekucji skierowane przez wnioskodawcę bezpośrednio do komornika”. Jednakże w dalszym ciągu aktualny pozostaje inny aspekt związany z kwestią wpłaty roszczenia należnego na podstawie zaświadczenia komisji. W tym roku rodzina zmarłego Mieczysława B. zdecydowała się złożyć wniosek do Wojewódzkiej Komisji do spraw Orzekania o Zdarzeniach Medycznych w Gdańsku, w którym zażądała od Powiatowego Centrum Zdrowia w Kartuzach 300 000,00 złotych odszkodowania i zadośćuczynienia. Gdańska komisja w swoim orzeczeniu uznała, że w przedmiotowej sprawie wystąpiło zdarzenie medyczne. Z uwagi na fakt, iż szpital nie zaproponował niższej kwoty odszkodowania, wymagalna stała się kwota wskazana we wniosku. Problem jest jednak inny. Odszkodowania powstałe w związku z zaistnieniem zdarzeń medycznych nie mogą zostać zaspokojone z obowiązkowych polis z zakresu odpowiedzialności cywilnej szpi-

tali. Zatem skąd wziąć środki na zaspokojenie tych roszczeń? Jedy- nym rozwiązaniem jest w tym przypadku szukanie oszczędności w budżecie szpitala. I tu pojawia się kolejny aspekt. Dlaczego, mając świadomość, iż roszczenia związane ze zdarzeniami medycznymi nie mogą zostać pokryte z polis OC szpitali, placówki nie decydują się na wykupienie dodatkowej polisy? Ubezpieczenie z tytułu zdarzeń medycznych wprowadzono ustawą z dnia 15 kwietnia 2011 roku o działalności leczniczej. Teoretycznie jest to ubezpieczenie obowiązkowe (choć w tej kwestii pojawiają się również głosy odmienne). Jak wysoka jest składka ubezpieczenia od zdarzeń medycznych? Wszystko uzależnione jest od sytuacji szpitala, czyli między innymi tego, jak często w placówce dochodziło do błędów. Jednakże koszt zawarcia tego rodzaju umowy ubezpieczeniowej może wynosić nawet od 300 000,00 do 700 000,00 złotych. Niewątpliwie jest to istotny wydatek dla szpitali, mogący nawet zagrażać ich kondycji finansowej. Między innymi z tych względów ustawodawca kolejny raz przesunął termin wskazanego w art. 17 ust. 1 pkt 4(b) ustawy o działalności leczniczej obowiązku posiadania przez szpital umowy ubezpieczenia z tytułu zdarzeń medycznych. Pierwotnie obowiązek ten miał się zaktualizować z dniem 1 stycznia 2014 roku, następnie przesunięto termin na dzień 1 stycznia 2016 roku, a obecnie na dzień 1 stycznia 2017 roku. Przesuwanie tego terminu niewątpliwie nie rozwiązuje problemu, a jedynie go odwleka. Z drugiej strony obowiązkowy charakter tego ubezpieczenia nie wpływa korzystnie na rynek ubezpieczeń, oferty ubezpieczycieli w tym przedmiocie są mało konkurencyjne, a składki pozostają na bardzo wysokim poziomie. Być może rozwiązaniem tej kwestii byłoby objęcie ubezpieczenia z tytułu zdarzeń medycznych obowiązkowym ubezpieczeniem od odpowiedzialności cywilnej bądź też uwzględnienie w kontraktach szpitali z NFZ dodatkowych kwot na to ubezpieczenie?

Reasumując, ustawodawca stawia przed pacjentem wybór: Czy kierować roszczenie na drogę sądową, licząc się z dłuższym postępowaniem, wyższymi kosztami, ale i ewentualnym wyższym odszkodowaniem. Czy też skorzystać z pozasądowego systemu kompensacyjnego i wszcząć postępowanie przed komisją, wiedząc, że odszkodowanie ma górne granice (ale nie ma minimalnych), można je uzyskać szybciej i taniej, jeśli chodzi o koszty postępowania, ale należy brać pod uwagę możliwe problemy z wyegzekwowaniem należnego świadczenia w przypadku gdy szpital nie ma ubezpieczenia z tytułu zdarzeń medycznych.

Anna Palicka - radca prawny w Kancelarii Radców Prawnych Misiewicz, Mosek i Partnerzy absolwentka Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Gdańskiego, doktorantka Wyższej Szkoły Bankowej w Gdańsku, zajmuje się zagadnieniami prawa medycznego.

Marek Skwarcow Przestępstwo obrazy uczuć religijnych

Kodeks karny w art. 196 ustawy chroni prawa do ochrony uczuć religijnych, miejsc i obrzędów, statuując, że kto obraża uczucia religijne innych osób, znieważając publicznie przedmiot czci religijnej lub miejsce przeznaczone do publicznego wykonywania obrzędów religijnych, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

Znakomitą okazją do omówienia istoty przestępstwa obrazy uczuć religijnych jest sprawa Adama Darskiego „Nergala”, któremu przedstawiono zarzut popełnienia przestępstwa z art. 196 k.k., został bowiem oskarżony o to, że w dniu 13 września 2007 r. w Gdyni, podczas koncertu zespołu muzycznego Behemoth w klubie Ucho, znieważył publicznie przedmiot czci religijnej w postaci Pisma Świętego poprzez jego podarcie i rozrzucenie w kierunku widowni koncertu, używając przy tym słów „to jest księga kłamstw, pieprzyć to gównu, pieprzyć tę hipokryzję, żyjcie z tego gówna”, czym miał obrazić uczucia religijne innych osób, między innymi Ryszarda Nowaka w lutym 2008 r., Hanny Foltyn-Kubickiej w nieustalonym okresie czasu pomiędzy 13 września 2007 r. a 2008 r., Zbigniewa Kozaka w drugiej połowie 2009 r., Andrzeja Jaworskiego w grudniu 2009 r., Jolanty Szczypińskiej na przełomie 2009 i 2010 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni rozpoznający po raz pierwszy sprawę „Nergala” wyrokiem z dnia 18 sierpnia 2011 r. uniewinnił go od popełnienia zarzucanego mu czynu, uznając, że oskarżony nie mógł popełnić zarzucanego mu przestępstwa, działając w zamiarze ewentualnym. Wyrok ten na niekorzyść oskarżonego zaskarżyli prokurator rejonowy w Gdyni, oskarżyciel posiłkowy Ryszard Nowak oraz jego pełnomocnicy.

W związku z treścią zarzutów apelacyjnych Sąd Okręgowy w Gdańsku postanowieniem z dnia 29 maja 2012 r. przekazał Sądowi Najwyższemu zagadnienie prawne: „czy przestępstwo z art. 196 k.k. można popełnić jedynie działając w zamiarze bezpośrednim, czy także w zamiarze ewentualnym”. Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 29 października 2012 r. w sprawie I KZP 12/12 wskazał, że „przestępstwo określone w art. 196 k.k. popełnia ten, kto swoim zamiarem bezpośrednim lub ewentualnym obejmuje wszystkie znamiona tego występku”.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy w Gdańsku wyrokiem z dnia 8 stycznia 2013 r. uchylił zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w Gdyni i przekazał sprawę temu sądowi do ponownego rozpoznania.

Rozpoznając ponownie sprawę, Sąd Rejonowy w Gdyni wyrokiem z dnia 3 czerwca 2013 r. uniewinnił Adama Darskiego od popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia. Sąd Rejonowy uznał, że nie można oskarżonemu przypisać zamiaru ewentualnego, albowiem nie godził się na to, że swoim zachowaniem obrazi uczucia niesprecyzowanych osób, które mogłyby obejrzeć jego koncert w internecie.

Na skutek środka odwoławczego wniesionego przez prokuratora rejonowego w Gdyni, oskarżycieli posiłkowych i ich pełnomocników Sąd Okręgowy w Gdańsku wyrokiem z dnia 11 lutego 2014 r. utrzymał w mocy zaskarżony wyrok, uznając wszystkie wniesione apelacje za oczywiście bezzasadne.

Od powyższego wyroku zostały wywiedzione kasacje prokuratora okręgowego w Gdańsku oraz pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego Ryszarda Nowaka. Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 5 marca 2015 r. w sprawie III KK 274/14 uznał zarzuty zawarte w obu kasacjach za oczywiście bezzasadne, co w myśl przepisu art. 535§ 3 k.p.k. nie wymagało sporządzenia uzasadnienia. Mając jednak na uwadze fakt, że sprawa dotyczy problemu niezwykle ważnego z punktu widzenia społecznego, zwłaszcza w zakresie odpowiedzialności karnej, a mianowicie antynomii między wolnością sumienia i religii, chronionej w dyspozycji art. 53 konstytucji, na straży której stoją przepisy rozdziału XXIV kodeksu karnego, w tym art. 196 k.k., a wolnością słowa i wyrażania swoich poglądów, gwarantowaną w treści art. 54 konstytucji - należało uznać, że pisemne sporządzenie uzasadnienia wydanego postanowienia było niezbędne.

Na wstępie rozważań wskazać należy, że wolność sumienia i religii gwarantowana jest przepisem art. 53 konstytucji. Zapewnia ją także w systemie prawnym Rady Europy art. 9 Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowej Wolności (dalej EKPCz) (Dz. U. 1993, nr 61, poz. 284), a w systemie prawa Unii Europejskiej art. 10 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej. Zauważyć ponadto należy, że w systemie powszechnego (uniwersalnego) prawa międzynarodowego statuuje ją także art. 18 Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka oraz 18 Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych z dnia 16 grudnia 1966 r. (Dz. U. 1977, nr 38, poz. 167). Na straży przestrzegania wspomnianej wolności sumienia i religii stoją przepisy karne sformułowane w treści rozdziału XXIV kodeksu karnego, a wśród nich art. 196 k.k. Sąd Najwyższy wskazał, że wyrażenie swoich poglądów, a więc ekspresji, gwarantowane jest w art. 54 konstytucji i dodatkowo wzmocnione w odniesieniu twórczości artystycznej art. 73 konstytucji. Formuluje to Powszechna Deklaracja Praw Człowieka w art. 19. Wyraża także art. 19 Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych. W systemie prawa Rady Europy wolność tę formuluje art. 10 EKPCz, a w systemie unijnym art. 11 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej, wzmacniając dodatkowo tę wolność w odniesieniu do sztuki w treści art. 13. Zarówno jednak wolność słowa - pojmowana jako wolność wypowiedzi i ekspresji - jak i wolność uzewnętrznienia religii nie mają tak w pierwszym, jak i w drugim przypadku charakteru absolutnego, lecz mogą podlegać ograniczeniom. Wolność wypowiedzi podlega ograniczeniom sformułowanym w treści art. 31 ust. 3 konstytucji. Zgodnie z jego treścią ograniczenia te mogą być ustanawiane „tylko w ustawie i tylko wówczas, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób. Ograniczenia te nie mogą naruszać istoty wolności i praw”. Ograniczenia wolności uzewnętrznienia religii formuluje natomiast ust. 5 art. 53 konstytucji.

Oceniając te racje przez pryzmat przesłanek odpowiedzialności karnej przewidzianej w art. 196 k.k. Sąd Najwyższy wskazał, że rodzajowym przedmiotem ochrony w tym przepisie jest wynikająca

z konstytucyjnej zasady wolności sumienia i wyznania wolność przekonań, w tym także uczuć obywateli w sprawach wiary i religii, będąca wyrazem tolerancji światopoglądowej państwa. Bezpośrednim przedmiotem ochrony są uczucia religijne innych osób, a więc ich stosunek do określonego wyznania religijnego. Ustawodawca chroni je przed działaniem sprawcy obrażającego te uczucia i godzące w nie bezpośrednio. Poza ustawowymi znamionami przestępstwa z art. 19 k.k. znajdują się wypowiedzi i zachowania wyrażające negatywny stosunek do przedmiotu czci religijnej lub wykorzystujące ten przedmiot jako element kreacji artystycznej, o ile ze względu na formę nie zawierają elementów poniżających lub obelżywych. Obraza zaś uczuć religijnych jest takim zachowaniem sprawy, które w odczuciu konkretnej osoby lub grupy osób, a także w ocenie obiektywnej odbierane jest jako obelżywe i poniżające ich uczucia religijne. Zachowanie to może przybrać formę wypowiedzi słownej, gestów, pisma, obrazów, przekazu filmowego. Może więc mieć postać werbalną (obelżywe słowa), pisemną (książka, artykuł, ulotka), plastyczną (rysunek, obraz, rzeźba, instalacja, satyra rysunkowa). Stwierdzenie, że określone zachowanie stanowi obrazę uczuć religijnych lub jest znieważeniem przedmiotów czci religijnej, powinno być dokonane z uwzględnieniem norm kulturowo-obyczajowych i powszechnie przyjętych kryteriów oceny. Obrazą uczuć religijnych jest znieważanie publiczne przedmiotu czci religijnej lub miejsca przeznaczonego do publicznego wykonywania obrzędów religijnych. Pod pojęciem „przedmiotu czci religijnej” rozumie się zwykle przedmiot, który przez określoną wspólnotę religijną, Kościół lub związek wyznaniowy uznany jest za przedmiot kultu, godny najwyższego szacunku, a niekiedy wręcz uwielbienia. Do przedmiotów tych zwykło zaliczać się: krzyż, hostię, obrazy i figury świętych, naczynia i szaty liturgiczne w momencie sprawowania kultu.

Sąd Najwyższy, zastanawiając się nad tym, czy Pismo Święte (Biblia) jest przedmiotem czci religijnej, wskazał, że darcie Pisma Świętego, nawet w toku przekazu artystycznego, podczas występu zespołu muzycznego, stanowić może wyraz pogardy wobec przekazu ważnego dla wyznawców wiary chrześcijańskiej, niezależnie od tego, czy Pismo Święte należałoby uznać za przedmiot czci religijnej, czy też nie.

Opowiadając się za tym, że wydrukowany egzemplarz Pisma Świętego może być przedmiotem czci religijnej, Sąd Najwyższy, rozważając, czy w sytuacji objętej treścią zarzutu aktu oskarżenia zniszczenie Pisma Świętego stanowiło znieważenie przedmiotu czci religijnej i czy przez to obrażało uczucia religijne innych osób, wskazał na następujące okoliczności:

Ustawodawca uznał, że wypełnia znamiona przestępstwa art. 196 k.k. jedynie takie znieważenie przedmiotu czci religijnej, które ma miejsce publicznie. Publiczny charakter przestępstwa z art. 196 k.k. sprowadza się do tego, że znieważenie przedmiotu czci religijnej może zostać dostrzeżone przez większą lub bliżej nieokreśloną liczbę osób i dzieląc pogląd wypowiedziany w literaturze znaną publiczności nie jest spełnione, jeśli działanie polegające na znieważeniu zostało zarejestrowane i przekazane następnie za pośrednictwem prasy drukowanej bądź przekazu internetowego szerszej grupie osób. Opublikowanie takiego przekazu może natomiast wyczerpywać znamiona przestępstwa z art. 196 k.k. Nie wyczerpuje natomiast znamion przestępstwa z art. 196 k.k. działanie obserwowane przez osobę lub grupę osób, które dobrowolnie wyrażają zgodę

na kontakt z treściami, które mogą prowadzić do obrazy ich uczuć religijnych. W przedmiotowej sprawie obecni na występach zespołu muzycznego Behemoth w klubie Ucho zdawali sobie sprawę z rodzaju przekazu, jakiego mogą być świadkami, aczkolwiek niewątpliwie nie znali jego treści. Żaden z nich nie uznał, że zachowanie Adama Darskiego obraziło jego uczucia religijne. Intensywne poszukiwania pokrzywdzonych przez prokuraturę ogłoszonymi w prasie nie przyniosły rezultatu i nie zgłosił się nikt, który będąc obecnym podczas występu zespołu Behemoth uznał, że obrażono jego uczucia religijne. Jako osoby pokrzywdzone zgłosiły się natomiast osoby, które o występie zespołu Behemoth i wydarzeniach, jakie miały miejsce podczas jego trwania i zachowania Adama Darskiego, dowiedziały się z przekazów prasowych bądź internetowych.

Sąd Najwyższy miał także na uwadze, że Adam Darski miał pewność, że występ, w którym bierze udział, ma charakter imprezy zamkniętej, na którą jej widzowie musieli kupić bilety. Miał świadomość, że nagrywanie i filmowanie zostało wyraźnie zakazane. Wypowiadając słowa towarzyszące wydzieraniu kart z Pisma Świętego, wyrażał on krytykę przekazu formułowanego w Piśmie Świętym. Werbalne sformułowania Adama Darskiego objęte treścią aktu oskarżenia były niewątpliwie ostre, wręcz brutalne i zawierały krytykę przekazu zawartego w Piśmie Świętym (konkretnie, jak wynika z kontekstu wypowiedzi w Nowym Testamencie). Mimo ich bezwzględności i bezpardonowości nie niosły one jednak wezwania do stosowania przemocy ani sformułowań, które wypadałoby uznać za mowę nienawiści, chociażby w rozumieniu decyzji ramowej Rady Europy 2008/913/WSISW w sprawie zwalczania pewnych form i przejawów rasizmu i ksenofobii za pomocą środków prawno-karnych. Wypowiedź Adama Darskiego była krytyką przekazu Pisma Świętego, nie wyszydzała natomiast, nie poniżała jakiegokolwiek grupy bądź jednostki z powodu jej przynależności religijnej.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, Sąd Najwyższy uznał, że wywody Sądu Rejonowego w Gdyni, jak i Sądu Okręgowego w Gdańsku co do faktu, że Adam Darski nie działał nawet z zamiarem ewentualnym obrażenia uczuć religijnych należy w pełni podzielić jako przekonywujące i oparte o obszerny, szczegółowo zanalizowany stan faktyczny.

Oceniając okoliczności sprawy oraz zarzuty postawione w nadzwyczajnych środkach odwoławczych, Sąd Najwyższy uznał, że Adam Darski, wydzierając kartki z Pisma Świętego i formułując wypowiedź objętą treścią zarzutu aktu oskarżenia, nie wyczerpał swoim zachowaniem znamion przestępstwa z art. 196 k.k. Podkreślenia wymaga, że istotą przestępstwa z art. 196 k.k. jest to, że pokrzywdzony, którego uczucia zostały obrażone przez publiczne znieważenie przedmiotu czci religijnej, winien niejako bezpośrednio doznać tej obrazy. Obraza uczuć religijnych nie może sprowadzać się do tego, że pokrzywdzony niejako „poszukuje” zdarzeń, sytuacji, które mogłyby jego uczucia obrażać. Sąd Najwyższy stanął na stanowisku, że obowiązkiem każdego współobywatela bądź współmieszkańca jest takie zachowanie, które nie będzie z jednej strony prowadziło do publicznego znieważenia przedmiotu czci religijnej i w konsekwencji obrażała uczuć religijnych. Prowadzi to do wniosku, że obrażony w uczuciach religijnych może być ten, kto był obserwatorem zniewagi przedmiotu czci religijnej, a nie ten, który dowiedział się o takim znieważeniu, nawet publicznym, po jakimś czasie lub wręcz poszukiwał informacji o takim zdarzeniu. W realiach przedmiotowej sprawy przekaz, który

mógł znieważać przedmiot czci religijnej, a co za tym idzie obrażać uczucia religijne innych osób, nie został zamieszczony w środkach przekazu i internecie przez Adama Darskiego, tylko przez osobę, która złamała zakaz utrwalania przebiegu występu zespołu Behemoth. Zawarte w kasacjach stwierdzenie, że oskarżony godził się na obrazę uczuć religijnych, gdyż powinien wiedzieć, że na sali jest akredytowany dziennikarz, który może dokonać nagrania i zamieścić je w internecie, nie znajduje uzasadnienia w realiach sprawy. Supozycja taka jest obraźliwa dla środowiska dziennikarskiego, stygmatyzując jego przedstawicieli jako osoby gotowe w każdej sytuacji na złamanie istniejących zakazów i niecofające się przed żadnym czynem, jeśli tylko w efekcie uzyskają sensacyjną wiadomość.

Sąd Najwyższy, uznając, że Adam Darski nie zrealizował znamion czynu zabronionego z art. 196 k.k., wskazał także, że zarówno w judykatach ETPCz, jak i rezolucji Zgromadzenia Parlamentarnego Rady Europy podniesiono, że nie może istnieć demokratyczne społeczeństwo bez podstawowego prawa do wolności wypowiedzi. Wolność myśli, sumienia i wyznania należą do podstawowych elementów kultury i są chronione z mocy art. 9 EKPCz. Wspomniana wolność musi zezwalać na otwartą debatę w kwestiach odnoszących się do religii i przekonań z uwzględnieniem, że nowoczesne społeczeństwo składa się z osób różnych wyznań. Niedopuszczalna

jest przy tym mowa nienawiści przeciwko żadnej z istniejących grup religijnych. Jak wynika z ustaleń Rady Europy w sprawie bluźnierstwa, znieważenia religii i mowy nienawiści przeciwko jednostkom z powodu ich wyznania, przyjętych w dniu 29 czerwca 2007 r., stwierdzono, że w wielokulturowych społeczeństwach istnieje potrzeba pogodzenia wolności, ekspresji, myśli, przekonań i religii. Musi to być jednak konieczne w demokratycznym społeczeństwie i proporcjonalne do przyjętych celów. Zdaniem zgromadzenia, bluźnierstwo jako obraza religii nie powinno być uznawane za przestępstwo. Jest przy tym oczywiste, że w demokratycznym społeczeństwie grupy religijne, podobnie jak wszelkie inne, muszą tolerować krytyczne publiczne wypowiedzi dotyczące ich aktywności, nauk i wierzeń, z tym, że krytyka ta nie może prowadzić do celowych i nieuzasadnionych zniewag, mowy nienawiści oraz powodować zakłócenia spokoju i przemocy czy dyskryminacji członków danej grupy wyznaniowej. Konieczne jest, aby członkowie społeczeństwa wiedzieli wiele o swoich religiach, gdyż wtedy mniej prawdopodobnym okaże się zniewaga, wywodząca się z ignorancji. Zauważono, że prawa w poszczególnych krajach i praktyka sądowa odnośnie bluźnierstwa i zniewagi wyznania odzwierciedlały dominującą pozycję określonej religii w jakimś państwie.

Marek Swarcow – Sędzia Sądu Okręgowego w Gdańsku, dr nauk prawnych

Marcin Czugań

DYREKTYWA UCPD W ŚWIETLE UMÓW UBEZPIECZENIOWYCH

Ubezpieczyciel powinien przejrzysto wyjaśnić konsumentowi mechanizmy objęcia ochroną ubezpieczeniową - orzekł Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w kontekście umowy ubezpieczenia zabezpieczającej spłatę kredytu. Wyrok jest następstwem sprawy C-96/14 (Van Hove przeciwko CNP Assurances) w zakresie interpretacji art. 4 ust. 2 Dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (UCPD). Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym został złożony przez Tribunal de grande instance de Nîmes (Francja), w przedmiocie uznania za nieuczciwe postanowień umownych zawartych w łączącej strony umowie ubezpieczenia. Postanowienia te dotyczyły kwestii przejścia przez CNP zaciągniętych przez J.C. Van Hove'a zobowiązań do spłaty rat dwóch kredytów na zakup nieruchomości.

Pierwsze z postanowień gwarantowało przejście zobowiązań spłaty „należności kredytobiorców wobec kredytodawcy w wypadku zgonu lub trwałej i całkowitej niepełnosprawności kredytobiorcy oraz 75% należności w wypadku jego całkowitej niezdolności do pracy”. Zgodnie z postanowieniem drugim umowy ubezpieczenia, „ubezpieczony jest całkowicie niezdolny do pracy, jeśli po upływie dziewięćdziesięciodniowego okresu ciągłej przerwy w wykonywaniu działalności (zwanego okresem beczynności) nie może na nowo podjąć żadnej działalności zarobkowej lub niezarobkowej w następstwie wypadku lub choroby”.

17 lutego 2010 r. Van Hove został na podstawie zaświadczenia lekarskiego uznany za niezdolnego do pracy z powodu pogorszenia stanu zdrowia związanego z wypadkiem przy pracy, któremu uległ w dniu 13 czerwca 2000 r. CNP przejęła spłacanie zobowiązań, zgodnie z treścią umowy ubezpieczenia.

18 czerwca 2012 r. w celu określenia dalszych gwarancji należnych przez CNP upoważniony przez tę spółkę lekarz przeprowadził badanie J.C. Van Hove'a. Lekarz ten stwierdził, że stan zdrowia Van Hove'a pozwala na wykonywanie jego działalności zawodowej w niepełnym wymiarze czasu pracy. Pismem z dnia 10 lipca 2012 r. spółka CNP Assurances powiadomiła J.C. Van Hove'a, że z dniem 18 czerwca 2012 r. przestaje spłacać jego należności z tytułu zaciągniętych przez niego kredytów. W kolejnym piśmie, wysłanym dwa miesiące później, CNP Assurances podtrzymała swą odmowę spłacania należności i uściśliła, że stan jego zdrowia, mimo że nie pozwala na ponowne podjęcie wcześniej wykonywanej działalności, umożliwia wykonywanie dostosowanej do stanu Van Hove'a działalności zawodowej, w każdym razie w niepełnym wymiarze czasu pracy.

Sprawa została skierowana na drogę postępowania sądowego, gdzie Van Hove zażądał między innymi uznania - na podstawie

francuskiego Kodeksu konsumenckiego - że warunki łączącej go z CNP umowy dotyczące definicji całkowitej niezdolności do pracy i przesłanek, zgodnie z którymi nabywa się gwarancje, są nieuczciwe, oraz nakazania stronie pozwanej spłaty pozostałych kwot należnych z tytułu dwóch kredytów, poczynszy od czerwca 2012 r.

CNP Assurances wniósł - co do istoty - o oddalenie powództwa. Spółka argumentowała, iż definicja całkowitej niezdolności do pracy w rozumieniu tej umowy w jasny i ścisły sposób uzależnia przejście zobowiązań do spłaty należności od spełnienia przesłanki, iż zainteresowany jest całkowicie niezdolny do pracy. Po drugie (i co ważniejsze), wspomniany warunek nie może być nieuczciwy, ponieważ dotyczy samego przedmiotu umowy i nie tworzy znaczącej nierównowagi ze szkodą dla skarżącego, gdyż skarżący korzystał z przejścia zobowiązań do spłaty ciężących na nim należności przez ponad dwa lata.

W związku z powyższym stanem faktycznym sąd francuski zdecydował się zadać Trybunałowi Sprawiedliwości - w trybie rozstrzygnięcia prejudycjalnego - następujące pytanie: „Czy wykładni art. 4 ust. 2 Dyrektywy 93/13 należy dokonywać w ten sposób, że pojęcie wspomnianego w tym przepisie warunku dotyczącego określenia głównego przedmiotu umowy obejmuje warunek ustanowiony w umowie ubezpieczenia, mający na celu zagwarantowanie przejścia zobowiązań do spłaty należności wobec kredytodawcy w wypadku całkowitej niezdolności kredytobiorcy do pracy, który to warunek wyklucza spełnienie świadczenia przez ubezpieczyciela, jeśli ubezpieczonego uznano za zdolnego do wykonywania działalności niezarobkowej?”.

Trybunał musiał więc wypowiedzieć się w zakresie dwóch kwestii - rozstrzygnąć zakres pojęcia „głównych świadczeń stron” oraz dokonać analizy pojęcia „sporządzania prostym i zrozumiałym językiem”. Ustalenie istnienia tych dwóch przesłanek wskazywałoby, iż nie możemy mówić o nieuczciwym postanowieniu, gdyż zgodnie z art. 4 ust. 2 Dyrektywy 93/13 ocena nieuczciwego charakteru warunków nie dotyczy ani określenia głównego przedmiotu umowy, ani relacji ceny i wynagrodzenia do dostarczonych w zamian towarów lub usług, o ile warunki te zostały wyrażone prostym i zrozumiałym językiem.

USTALENIA TRYBUNAŁU W PRZEDMIOCIE POJĘCIA „GŁÓWNEGO PRZEDMIOTU UMOWY”

Trybunał wskazał, iż za warunki umowy mieszczące się w pojęciu „głównego przedmiotu umowy” w rozumieniu art. 4 ust. 2 Dyrektywy w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy uznać te, które określają podstawowe świadczenia w ra-

mach danej umowy i które z tego względu charakteryzują tę umowę. Natomiast warunki, które wykazują charakter posiłkowy względem warunków definiujących samą istotę stosunku umownego, nie powinny być objęte pojęciem „głównego przedmiotu umowy”.

W odniesieniu do kwestii, czy rozstrzygane postanowienie dotyczące warunków skorzystania z ochrony ubezpieczeniowej mieści się w zakresie głównego przedmiotu umowy ubezpieczenia, trybunał podniósł, po pierwsze, że zgodnie ze swoim orzecznictwem, transakcja ubezpieczeniowa charakteryzuje się tym, iż ubezpieczyciel zobowiązuje się w zamian za uprzednią zapłatę składki do świadczenia ubezpieczonemu, w przypadku realizacji ryzyka ubezpieczeniowego, usługi uzgodnionej przy zawarciu umowy.

Po drugie, motyw dziewiętnasty Dyrektywy 93/13 stanowi, że w umowach ubezpieczenia warunki, które jasno określają ryzyko ubezpieczeniowe lub zakreślają jego granice oraz określają odpowiedzialność ubezpieczyciela lub wyznaczają jej zakres, nie będą podlegały ocenie jako nieuczciwe, ponieważ takie ograniczenia brane są pod uwagę przy obliczaniu składki opłacanej przez konsumenta (a więc są postanowieniami określającymi główne świadczenie stron).

Trybunał podniósł, iż w tym przypadku sąd francuski wskazał, że rozpatrywany warunek umowny zawiera definicję pojęcia „całkowitej niezdolności do pracy” i określa przesłanki wymagane do tego, by kredytobiorca mógł korzystać z gwarancji zapłaty kwot należnych przez niego z tytułu kredytu. W tych okolicznościach nie można wykluczyć, że taki warunek określa granice ryzyka ubezpieczeniowego, a także wyznacza zakres odpowiedzialności ubezpieczyciela oraz określa świadczenie podstawowe rozpatrywanej umowy ubezpieczenia, czego weryfikacja należy jednak do sądu odsyłającego. Trybunał podniósł jednocześnie, że to zadaniem sądu odsyłającego jest określenie, w jakiej mierze w świetle wspomnianych elementów warunek rozpatrywany w zawistym przed nim sporze określa podstawowy element całości stosunku umownego, w jaką się on wpisuje, który jako taki charakteryzuje tę całość.

USTALENIA TRYBUNAŁU W PRZEDMIOCIE POJĘCIA „SPORZĄDZENIA PROSTYM I ZROZUMIAŁYM JĘZYKIEM”

Trybunał Sprawiedliwości, przy okazji innych rozstrzyganych spraw, miał już okazję wyjaśnić, że wymóg przejrzystości warunków umownych wprowadzony przez Dyrektywę 93/13 nie może zostać zawężony do ich zrozumiałości pod względem formalnym i gramatycznym. Przeciwnie, ponieważ ustanowiony przez Dyrektywę 93/13 system ochrony opiera się na założeniu, iż konsument jest stroną słabszą stosunku prawnego niż przedsiębiorca, między innymi ze względu na stopień poinformowania, to omawiany wymóg przejrzystości musi podlegać wykładni rozszerzającej.

Do celów przestrzegania wymogu przejrzystości zasadnicze znaczenie dla konsumenta ma nie tylko przekazana przed zawarciem umowy informacja na temat przesłanek odpowiedzialności, ale też wyjaśnienie szczególnych cech mechanizmu przejścia zobowiązań do spłaty należności na rzecz kredytodawcy w przypadku całkowitej

niezdolności do pracy kredytobiorcy, a także stosunek pomiędzy tym mechanizmem a mechanizmem przewidzianym w innych warunkach, tak aby konsument mógł przewidzieć, w oparciu o jednoznaczne i zrozumiałe kryteria, konsekwencje ekonomiczne, jakie wynikają dla niego z ustanowienia tego mechanizmu. Jest tak dlatego, że w oparciu o te dwa rodzaje informacji podejmie on decyzję, czy zawrzeć umowę z przedsiębiorcą poprzez przystąpienie do sporządzonych wcześniej przez niego warunków.

Ostatecznie trybunał orzekł, iż artykuł 4 ust. 2 Dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy interpretować w ten sposób, że warunek ustanowiony w umowie ubezpieczenia, mający na celu zagwarantowanie przejścia zobowiązań do spłaty należności na rzecz kredytodawcy w wypadku całkowitej niezdolności kredytobiorcy do pracy, jest objęty zakresem wyjątku zawartego w tym przepisie tylko wtedy, gdy sąd odsyłający stwierdzi:

- po pierwsze, że w świetle charakteru, ogólnej systematyki i postanowień całości stosunku umownego, w którą ten warunek się wpisuje, a także kontekstu prawnego i faktycznego tego stosunku umownego, wspomniany warunek określa podstawowy element wspomnianej całości, który jako taki ją charakteryzuje, oraz - po drugie, że wspomniany warunek jest sporządzony prostym i zrozumiałym językiem, czyli że jest nie tylko zrozumiały dla konsumenta pod względem gramatycznym, ale też że umowa wyjaśnia w sposób przejrzysty konkretne funkcjonowanie mechanizmu, do którego odnosi się dany warunek, a także stosunek pomiędzy tym mechanizmem a mechanizmem przewidzianym w innych warunkach, tak aby konsument ten był w stanie przewidzieć, w oparciu o jednoznaczne i zrozumiałe kryteria, konsekwencje ekonomiczne, jakie wynikają dla niego z ustanowienia tego mechanizmu.

PODSUMOWANIE

Na gruncie prawa polskiego art. 4 ust. 2 Dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. został implementowany do Kodeksu cywilnego, który w art. 3851 § 1 stanowi, iż „postanowienia umowy zawieranej z konsumentem niezgodnione indywidualnie nie wiążą go, jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy (niedozwolone postanowienia umowne). Nie dotyczy to postanowień określających główne świadczenia stron, w tym cenę lub wynagrodzenie, jeżeli zostały sformułowane w sposób jednoznaczny”.

Z orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości wynika potwierdzenie, że oceny, czy dane postanowienie określa główne świadczenie stron, należy dokonywać in casu, biorąc pod uwagę cały kontekst prawny i faktyczny danego stosunku prawnego. Nie jest to teza kontrowersyjna, również na gruncie prawa polskiego, Sąd Najwyższy wielokrotnie wskazywał na konieczność indywidualnego podejścia do tej kwestii (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 kwietnia 2004 r., I CK 472/03).

Inaczej natomiast kształtuje się problem „jednoznaczności i zrozumiałości”, o którym mowa w Dyrektywie. Tutaj trybunał wskazał, że to umowa powinna w sposób jednoznaczny wyjaśniać konsumentowi zakres i konsekwencje mechanizmów w niej zastosowanych. Zauważyć jednak należy, iż już obecnie na instytucje

finansowe prawo nakłada wiele obowiązków informacyjnych, sprawiając, że umowy zawierane w obrocie z konsumentami są bardzo obszerne, często przez to nieczytelne lub co najmniej trudne do analizy. W tym kontekście - być może - należałoby się zastanowić nad zmianą prawa, by umiejętnie połączyć obowiązki informacyjne

z przejrzystością sformułowań umów dla konsumentów. Krótka, czytelna i przejrzysta umowa to coś, czego oczekują konsumenci, bowiem istniejąca obecnie inflacja informacji wielokrotnie nie służy żadnej ze stron stosunku prawnego.

Marcin Czugan - przewodniczący Komitetu Prawno-Politycznego europejskiej organizacji kredytu konsumenckiego Eurofinas i dyrektor Departamentu Prawno-Legislacyjnego w Konferencji Przedsiębiorstw Finansowych w Polsce.

Maja Maciejewska-Szałas „Damages for violations of human rights - domestic, comparative and international perspectives” - konferencja naukowa, Uniwersytet Gdański 22-23 października 2015

W dniach 22-23 października 2015 r. Katedra Prawa Cywilnego Uniwersytetu Gdańskiego we współpracy merytorycznej z Katedrą Praw Człowieka Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu zorganizowała międzynarodową anglojęzyczną konferencję naukową pt. „Damages for violations of human rights - domestic, comparative and international perspectives”. Ze względu na rangę wydarzenia oraz aktualną i interesującą samorząd radców prawnych tematykę, patronat nad konferencją objęła Komisja ds. Praw Człowieka przy Krajowej Radzie Radców Prawnych oraz Okręgowa Izba Radców Prawnych w Gdańsku. Patronami honorowymi tego wydarzenia byli prezes Trybunału Konstytucyjnego prof. dr hab. Andrzej Rzepliński, rzecznik praw obywatelskich prof. UKSW dr hab. Irena Lipowicz, rzecznik praw dziecka Marek Michalak, minister sprawiedliwości dr Borys Budka oraz European Law Institute Poland, a także sędzia Europejskiego Trybunału Praw Człowieka prof. dr hab. Krzysztof Wojtyczek.

Przedmiot obrad obejmował zarówno znane problemy dotyczące kompensacji jednostek poszkodowanych w związku z przewlekłością postępowania oraz na skutek niesłusznego skazania lub aresztowania w perspektywie prawnoporównawczej, jak i problematykę szkody, a także stosowania środków ochrony praw człowieka w sądach krajowych i relacje między słusznym zadośćuczynieniem (just satisfaction) a krajowymi roszczeniami o naturze kompensacyjnej.

Oficjalnego otwarcia konferencji dokonał dziekan Wydziału Prawa i Administracji prof. UG dr hab. Jakub Stelina, zaś prof. zw. dr hab. Ewa Bagińska wprowadziła uczestników w tematykę wydarzenia. W pierwszym dniu konferencji obrady były prowadzone w dwóch sesjach. Poranna, zatytułowana „Compensation for violations of human rights in domestic legal systems”, obejmowała cztery referaty. Pierwszym prelegentem była dr Noelle Higgins z Maynooth University, która wygłosiła referat „Damages for the infringement of human rights in Ireland”. Następnie swoje wystąpienia przedstawili dr Ioannis Stribis z University of the Aegean („Damages for the infringement of human rights by the public authority in Greece”), dr Bjarte Thorson z University of Oslo („Damages for the infringements of human rights under Norwegian law”), dr Aleksandra Mężykowska z Ministerstwa Spraw Zagranicznych Polski („Damages for the infringements of human rights in the Polish legal system”) oraz prof. zw. dr hab. Ewa Bagińska z Uniwersytetu Gdańskiego („The nature and elements of a claim for damages for violations of human rights (a comparative analysis))”.

Druga sesja została zatytułowana „The concept of damage in domestic and international law”. Pierwszym referentem była prof. Elena Bargelli z University in Pisa, która wygłosiła odczyt na temat „The concept of damage/monetary remedies in Italian civil and constitutional law”. Następnie dr Monika Wałachowska z Uniwersytetu

Mikołaja Kopernika w Toruniu wystąpiła z referatem zatytułowanym „The concept of damage - the perspective of Polish civil law”. Kolejnym prelegentem był dr Marcin Kałduński z Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, który swoje wystąpienie poświęcił problematyce „Concept of damage and injury in public international law”. Następnie głos zabrała Renata Degener z Registry of EHRCT, wygłaszając referat „The concept of damage and just satisfaction in the case-law of the European Court of Human Rights - recent developments”.

Trzecia sesja konferencji odbyła się pod hasłem „Forms of reparations for violations of human rights - the perspective of public international law”. Obrady zainaugurował prof. Philip Leach z Middlesex University, pełniący funkcję dyrektora European Human Rights Advocacy Centre, wygłaszając referat „Beyond damages - the European Court's more expansive approach to individual redress”. Następnie głos zabrał dr hab. Michał Balcerzak z Uniwersytetu Mikołaja

Kopernika w Toruniu, przedstawiając odczyt „Article 41 of the ECHR and the general regime of reparations under international law - lex specialis derogat legi generali?”. Jako ostatnia wystąpiła prof. dr hab. Nina Półtorak z Uniwersytetu Jagiellońskiego z referatem zatytułowanym „The responsibility of EU for violation of fundamental rights and the general regime of reparations under international law”.

Moderatorem trzeciej sesji był radca prawny Michał Górski reprezentujący Komisję ds. Praw Człowieka przy KRRP. W konferencji i wydarzeniach z nią związanych uczestniczyło wielu radców prawnych.

Wystąpienia prelegentów były przedmiotem dwóch długich i ożywionych dyskusji prowadzonych przez uczestników konferencji na zakończenie obrad pierwszego i drugiego dnia.

Maja Maciejewska-Szałas – dr nauk prawnych, Katedra Prawa Cywilnego Prawa i Administracji, Uniwersytet Gdański

Przeгляд orzecznictwa Sądu Najwyższego w sprawach cywilnych i gospodarczych

III CZP 75/15

Skład 3 sędziów

Data orzeczenia: 18 listopada 2015 r.

W sprawie z powództwa o zapłatę, wytoczonego przez osobę trzecią przeciwko wierzycielowi w związku z uzyskaniem przez niego zaspokojenia z przedmiotu majątkowego w wyniku czynności prawnej dokonanej z pokrzywdzeniem wierzyciela, możliwe jest podniesienie zarzutu bezskuteczności tej czynności (art. 531 § 1 k.c.).

III CZP 74/15

Skład 3 sędziów

Data orzeczenia: 18 listopada 2015 r.

Umorzenie postępowania na podstawie art. 182 § 1 k.p.c., zawieszono na skutek niewskazania przez powoda w wyznaczonym terminie adresu pozwanego (art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c.), nie jest dopuszczalne, jeżeli powód przed upływem roku od dnia postanowienia o zawieszeniu złożył wnioski o podjęcie postępowania, wskazując prawidłowy adres pozwanego; złożenie wniosku o podjęcie postępowania, który jest bezzasadny, nie tamuje umorzenia postępowania.

III CZP 69/15

Skład 3 sędziów

Data orzeczenia: 18 listopada 2015 r.

Obowiązek przedstawienia dokumentu, przewidziany w art. 248 § 1 k.p.c., dotyczy także notariusza i obejmuje sporządzane przez niego akty notarialne.

III CZP 60/15

Skład 3 sędziów

Data orzeczenia: 18 listopada 2015 r.

W postępowaniu o zawezwanie ubezpieczyciela do próby ugodowej w sprawie o roszczenia wynikające z umów ubezpieczeń obowiązkowych lub obejmujących roszczenia z tytułu tych ubezpieczeń właściwy jest sąd określony w art. 185 k.p.c.

III CZP 70/15

Skład 3 sędziów

Data orzeczenia: 21 października 2015 r.

Odpowiedzialność odszkodowawcza osób zajmujących lokal bez tytułu prawnego, przewidziana w art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (jedn. tekst Dz. U. z 2014 r., poz. 150 ze zm.), ma charakter odpowiedzialności in solidum.

III CZP 27/15

Skład 7 sędziów

Data orzeczenia: 20 października 2015 r.

Artykuł 189 k.p.c. nie może być podstawą żądania przez członka stowarzyszenia ustalenia nieistnienia uchwały organu stowarzyszenia niedotyczącej jego stosunku członkostwa.

III CZP 58/15

Skład 3 sędziów

Data orzeczenia: 8 października 2015 r.

Współuczestnikom formalnym (art. 72 § 1 pkt 2 k.p.c.), reprezentowanym przez jednego pełnomocnika będącego adwokatem lub radcą prawnym, należy się zwrot kosztów procesu obejmujących jego wynagrodzenie ustalone odrębnie w stosunku do każdego współuczestnika. Sąd powinien jednak obniżyć to wynagrodzenie, jeżeli przemawia za tym nakład pracy pełnomocnika, podjęte przez niego czynności oraz charakter sprawy (art. 109 § 2 k.p.c.).

III CZP 51/15

Skład 3 sędziów

Data orzeczenia: 16 września 2015 r.

W postępowaniu grupowym o ustalenie odpowiedzialności pozwanego (art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 17 grudnia 2009 r. o dochodzeniu roszczeń w postępowaniu grupowym, Dz. U. z 2010 r., nr 7, poz. 44) sąd bada zarzut przedawnienia roszczenia pieniężnego, jeżeli dotyczy on wszystkich członków grupy i oparty jest na jednakowych okolicznościach odnoszących się do nich wszystkich.

III CZP 45/15

Skład 3 sędziów

Data orzeczenia: 10 lipca 2015 r.

W razie odstąpienia przez wykonawcę od umowy o roboty budowlane, zawartej z podwykonawcą, inwestor nie ponosi odpowiedzialności na podstawie art. 647[1] § 5 k.c.

orzeczenia zebrali:

r. pr. Marcin Czugan, apl. radc. Grzegorz Gorczyca

